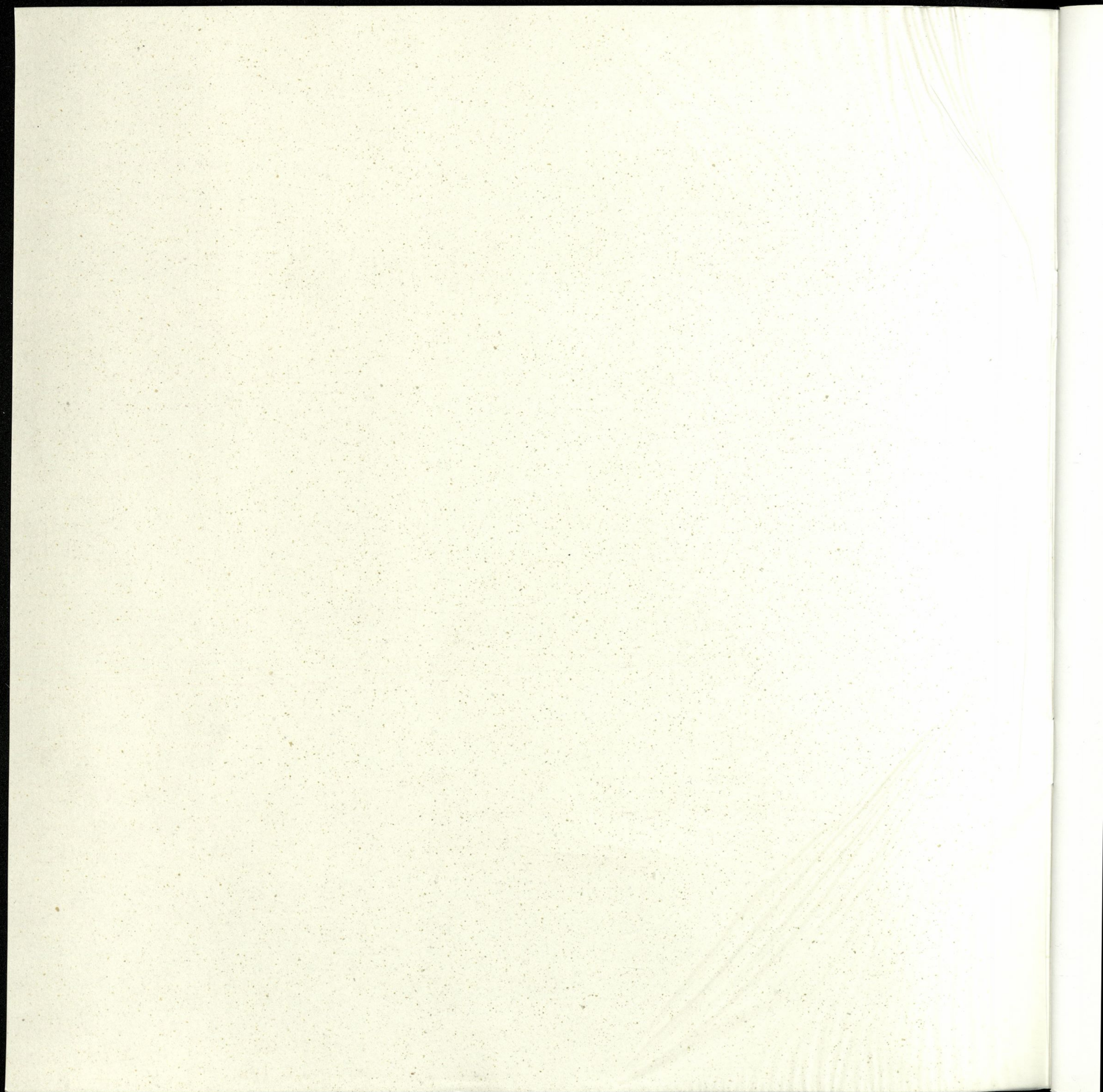

Mira Voglar

Klip, klop

pravljica za Anico

Mira Voglar

Klip, klop

pravljica za Anico

519097

519097

18-04-2000

0 200007355

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

784.64

821.163.6-93-32

VOGLAR, Mira

Klip, klop: pravljica za Anico/Mira Voglar [ilustracije
otroci iz vrtca Šentjur in Anice Černejeve, Celje]. - 1. izd.
Slovenj Gradec: Karo studio 2000

ISBN 961-90821-0-9

106309120

a

Uvodni del

- 6 Posvetilo
- 7 Zahvala
- 8 Anica Černej

Pravljica in pesmi

- 10 Klip, klop - pravljica za Anico
- 17 Pesmi za Anico
- 18 Škrateljčki
- 19 Rak
- 20 Klip, klop
- 22 Račka kratkotačka
- 24 Hrošč
- 24 Petelinček
- 26 Polžek
- 28 Uspavanka
- 29 Klip, klop II

Metodični del

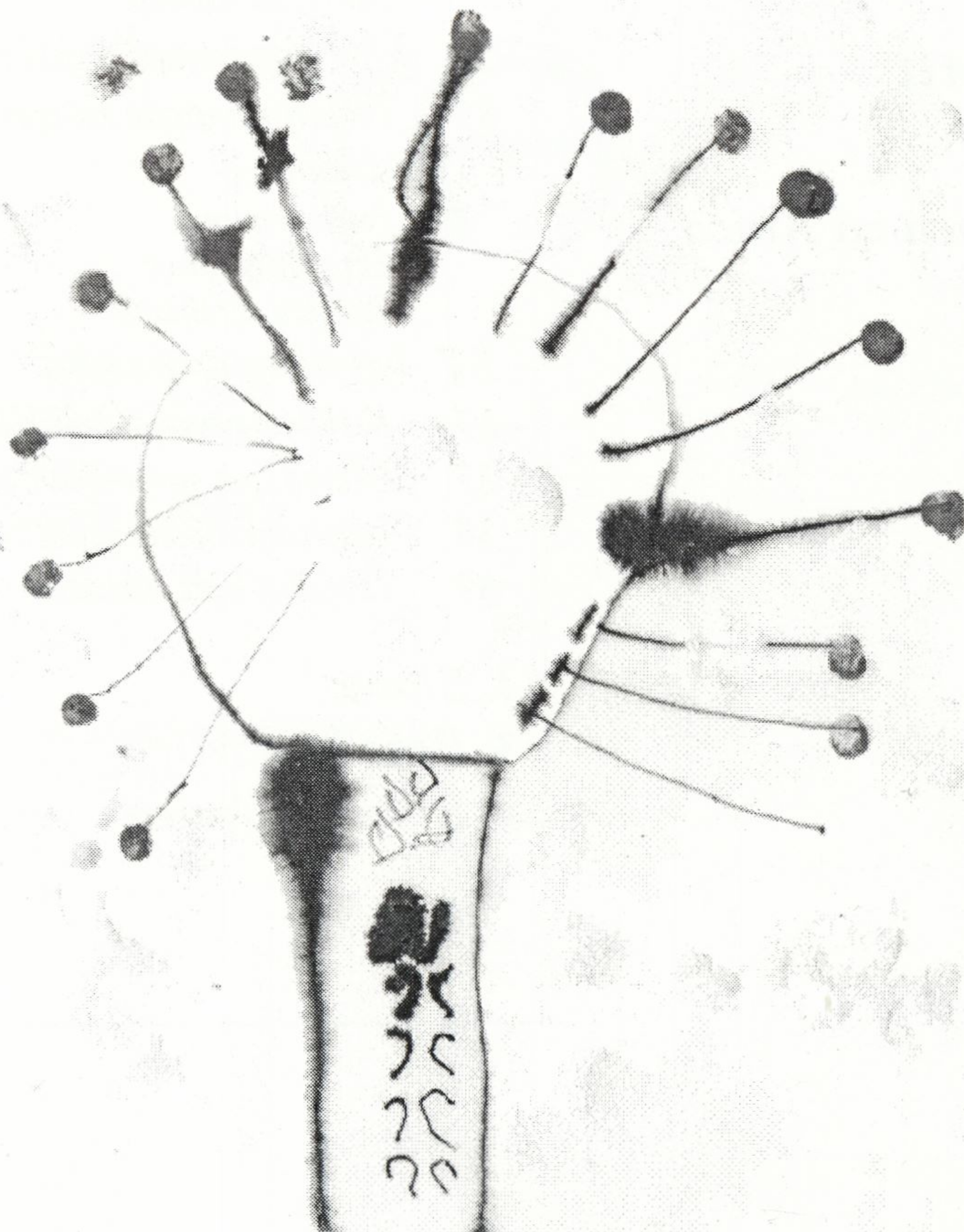
- 32 Klip, klop v različnih oblikah
- 32 Glasbene didaktične igre
 - Mlinček kliče
 - Nariši mlinarja
 - Darila za mlinarje
- 34 Ustvarjanje zvočnih slik
- 35 Nekaj namigov za izbiro instrumentov k zvočnim slikam
 - Potok in mlin
 - Škrateljčki čarajo
 - Podvodno kraljestvo
- 37 Izvajanje pesmi
- 37 Kakšne pevce si želi Klip, klop
- 37 Melodične spremljave pesmi
- 38 Instrumentalne izvedbe pesmi
- 39 Izvedba brez melodičnih instrumentov
- 41 Slovo
- 43 Beseda o Miri
- 44 Biser za Anico

POSVETILO

Pesnik živi, dokler živijo njegove pesmi.

Z glasbeno pravljico Klip, klop bi se rada poklonila Anici Černejevi ob 100-letnici rojstva.

Zaradi Anice in njenih pesmi bi pravljica rada prišla med otroke, v vrtec, šolo, posebno šolo, glasbeno šolo, knjižnico, na uro pravljič in dom.

ZAHVALA

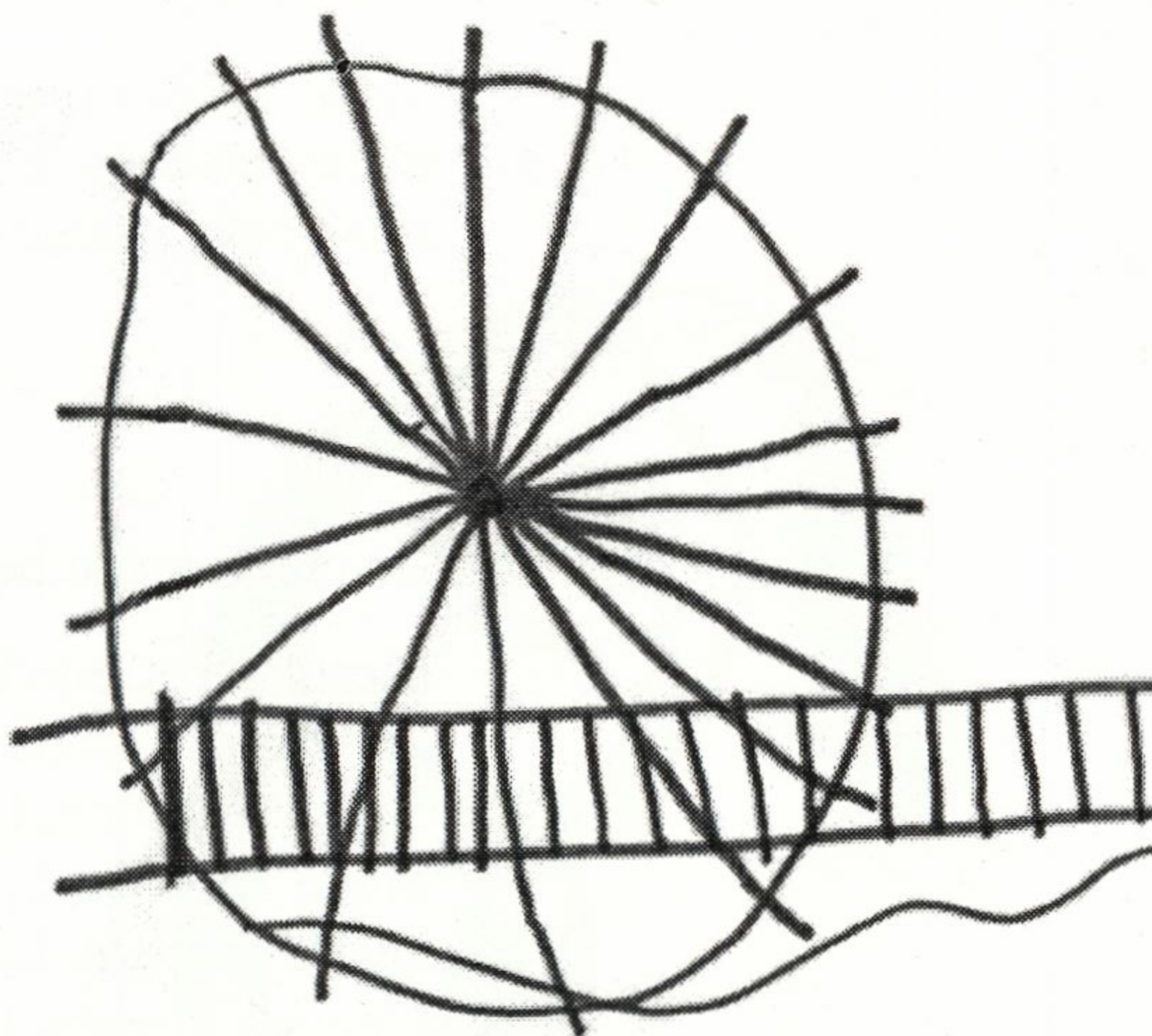
Mnoge nas je usoda vpletla v vrtenje mlinčka za Anico.

Večkrat se je zdelo, da se je kolo dokončno zagozdilo, a vedno je prišel nekdo in ga pognal.

Zato je na vsaki prečki mlinskega kolesa odtisnjena druga roka in zapisano drugo ime.

Nekaj prečk je še nedotaknjenih, čakajo na vas, da spečete kruh iz mlinčkove moke in ga ponudite otrokom.

Naj se vam, ki ste že odtisnjene na prečkah mlinskega kolesa in vam, ki še boste, zahvalim z Aničinimi besedami:

Travica

Rano zjutraj vstaja
jutro, beli dan.
Sonce nam pošilja
z bisernih poljan.

Travnike poboža,
travo prebudi,
travica že vstaja,
mane si oči.

V vetru se zaziblje,
v rosi okrepča,
jutru se zahvali,
ki nam sonce da.

ANICA ČERNEJ

se je rodila 3. aprila 1900 v Čadramu pri Slovenskih Konjicah. Oče je bil učitelj, kasneje šolski nadzornik pa tudi pesnik in pisatelj. Prvo bridkost je Anica doživela pri petih letih, ko so njeno sestro vpisali v šolo. Anica je hodila posedat pred šolska vrata, dokler niso sprejeli tudi nje.

V Mariboru je končala učiteljske, nato je bila učiteljica.

V Zagrebu je na višji pedagoški šoli diplomirala iz pedagogike in psihologije ter postala profesorica pedagogike in psihologije na ljubljanskem učiteljskem učiteljskem.

Bila je mehka in plemenita duša, pri dijakih priljubljena in spoštovana.

Zaradi sodelovanja z Osvobodilno fronto so jo Nemci novembra 1943 odpeljali v taborišče Neubrandenburg, kjer je 3. maja 1944 umrla.

Pisala je pesmi in pedagoške članke.

Svoje otroške pesmi je objavljala v raznih mladinskih revijah in časopisih in se uveljavila kot najvidnejša slovenska mladinska pesnica.

Znane so njene pesniške zbirke:

Metuljčki, Celje 1930.

Za vesele in žalostne čase, Ljubljana 1933.

Sredi domovine, Ljubljana 1953.

Bratci zima bo, Ljubljana 1957.

Vesele pesmice, Ljubljana 1957.

Orjemo, orjemo, Ljubljana 1975.

Metuljčki, Ljubljana 1980.

Hi, konjiček, Ljubljana 1990.

Klip, klop

pravljica za Anico

Gozd Vejapriveji je bil lep in prijazen gozd. Vsi so se v njem dobro počutili: visoka drevesa in nizki grmiči, velike ptice in ptičice drobne, temni kotički in svetle jase, pa tudi škrateljčki mali so tu našli varno zavetje.

(Glasba: Škrateljčki-peta pesem.)

Ob polni luni je gozd Vejapriveji včasih sanjal o igrivem potoku, ki se vije skozenj in ga razveseljuje s srebrnim žuborenjem...

Ker so škrateljčki vedeli za te sanje, so sedli k ognju in pričarali potok..., in še mlin, da potoku ne bi bilo dolgčas.

(Glasba: zvočna slika Potok in mlin.)

Novica, da je gozd Vejapriveji dobil potok in mlin, se je hitro razširila, razširila pa se je tudi novica, da mlin išče mlinarja.

Prvi, ki se je oglasil, je bil rak krojač.

(Glasba: Rak krojač-peta pesem.)

Čeprav je bil rak krojač, se je dobro znašel kot mlinar: mlel je, polnil vreče, spet mlel... ker pa je delal brez oddiha, je omagal in od utrujenosti zaspal.

Mlinček je ostal sam.

(Glasba: Klip, klop-peta pesem.)

Po potoku je priplavala račka, ki so jo zaradi kratkih nog klicali račka kratkotačka.

(Glasba: Račka kratkotačka-peta pesem.)

Samotni mlinček se je rački zasmilil, zato je ostala pri njem in mu delala družbo. Pridno je mlela in polnila vreče, a ker je delala brez počitka, je kmalu omagala in zaspala.

Mlinček je bil spet sam.

(Glasba: Klip, klop-peta pesem.)

H košatemu hrastu, ki je rasel ob potoku, je priletel velik hrošč.

(Glasba: Hrošč-peta pesem.)

»Zakaj pa mlinček ne melje?« je vprašal hrošč.

»Ker nima mlinarja,« je odgovoril hrast.

Hrošč je odletel k mlinu in postal mlinar. Ker pa je mlel in polnil vreče brez oddiha, je kmalu omagal in zaspal.

Mlinček pa je bil spet sam.

(Glasba: Klip, klop-peta pesem.)

Pesem samotnega mlinčka je slišal petelinček, ki je po gozdu iskal belo čopko.

(Glasba: Petelinček-peta pesem.)

Petelinčku je bilo všeč pri mlinu, zavihal je rokave in začel mleti. A ker je delal brez počitka, je tako kot vsi drugi omagal in zaspal.

In tako je mlinček ostal spet sam.

(Glasba: Klip, klop-peta pesem.)

Novica o mlinu, ki išče mlinarja, je prišla tudi do polža. Ni dolgo razmišljal, napregel je kočijo in se odpeljal k mlinu.

(Glasba: Polžek - peta pesem.)

Da bi bil čisto pravi mlinar, si je polžek na rožičke nataknil belo kapo in si oblekel bel predpasnik. Delal je po polžje počasi in natančno. Ker pa je tudi on delal brez počitka, so tudi njemu pošle moči. Od utrujenosti je začel na ves glas zehati..., in ker je zehanje nalezljivo, je zehal tudi mlinček. Nekaj časa sta zehala, potem pa zaspala.

Iz potoka se je dvignila kača s krono na glavi in zapela z dekliškim glasom.

(Glasba: Uspavanka - peta pesem.)

Vsi v gozdu so spali.

Škrateljčki pa so pridno čarali. Hoteli so pričarati mlinarja: takega, ki bi bil vzdržljiv, spreten, prijazen pa še peti bi znal, predvsem pa čutiti, kdaj je potreben počitka.
(Glasba: zvočna slika - Škrateljčki čarajo.)

Iz meglice nad vodo se je prikazal povodni mož.

Škrateljčki so ga začudeno pogledali:

»Si ti novi mlinar?«

Povodni mož je prikimal.

»Ja..., kdo pa te bo naučil peti?«

Povodni mož je pokazal na kačo s krono na glavi.

Kača ni nič rekla, samo priklonila se je na vse štiri strani neba in začela peti.. Mlinar pa je ponavljal za njo.

(Glasba: Klip, klop - s spremenjenim besedilom.)

Mlinček se je veselo zavrtel. Izpod mlinskega kamna pa ni prihajala le moka, prihajale so še različne druge stvari.

Najprej so se prikazale lepo zašite hlače.

Povodni mož je hlače dvignil visoko v zrak in jih ponujal na vse štiri strani. - »Kdo bo prišel ponjež.«

(Glasba: Rak krojač – instrumentalna izvedba.)

<Kača pocuka spečega raka za nogo. Ta se zbudi, pripleše do povodnega moža, hvaležno sprejme darilo in odide.>

»Srečno pot, rak krojač!« so raku pomahali

škrateljčki. Povodni mož pa je medtem iz mlinčka potegnil novo darilo - udobne široke copate z visoko peto. - »Za koga bodož.«

(Glasba: Račka kratkotačka - instrumentalna izvedba.)

<Kača zbudi račko, ki odpleše po darilo za daljše noge.>

»Srečno pot, račka!« so rački pomahali škrateljčki.

Naslednje, kar sta mlinček in povodni mož namlela, je bila bela srajčka. -»Za koga bož.«

(Glasba: Hrošč - instrumentalna izvedba.)

<Kača zbudi hrošča, ta navdušeno sprejme novo srajčko in si jo pomeri...>

»Srečno pot, lepi hrošč!« so hrošču pomahali škrateljčki.

Povodni mož pa je še kar stregel mlinčku. Dolgo sta mlela, da sta primlela zabojček iz katerega se je slišalo kokodakanje. -»Za koga bož«

(Glasba: Petelinček - instrumentalna izvedba.)

<Kača zbudi petelinčka. Ginjeni petelinček objame zabojček z belo čopko in odhiti.>

»Srečno pot, petelinček!« so petelinčku pomahali škrateljčki.

Neustavljivi povodni mož pa je še mlel in primlel listnato zeleno blazino. -»Za kogaž«

(Glasba: Polžek - instrumentalna izvedba.)

<Kača zbudi polža, ta napreže kočijo, se pripelje, poboža darilo in blazino položi v kočijo, da mu bo v njej še bolj mehko...>

»Srečno pot, polžek!« so polžku pomahali škrateljčki.

Zdaj bo pa dovolj mletja, se je zazdelo povodnemu možu. A ko je hotel ustaviti mlinško kolo, je začutil, da bi mlinček še rad mlel. Naj mu bo, si je mislil in spet pognal mlinško kolo.

Mlinček je zares hotel primleti še eno darilo: svetleč vodni biser..., in s pomočjo povodnega moža mu je to tudi uspelo:

Sredi kupa zmlete moke se je zableščal biser.

-»Le za koga bož«

Okrogli biser se je zakotalil iz mlina.

Vsi so zadrževali dih in gledali, kaj bo!

Biser je vedel, komu je namenjen, zato se je odkotalil naravnost h kači, zlezel po njej navzgor in legel v zlato krono.

V trenutku je krona zažarela kot živi ogenj..., in žarela je toliko časa, dokler se kača ni spremenila v deklico.

V vodno princesko, ki jo je bil nekoč nekdo začaral v kačo.

»Srečno pot, lepa princeska!« so klicali škrateljčki, povodni mož in čudežni mlinček za princesko, ki se je spuščala v podvodno kraljestvo.

(Glasba: zvočna slika Podvodno kraljestvo.)

Princeske od tistega dne dalje niso več videli, pač pa so jo še slišali:

O b večerih, ko so se zbrali ob mlinčku, je prinesel veter njeno pesem iz daljnega podvodnega kraljestva.

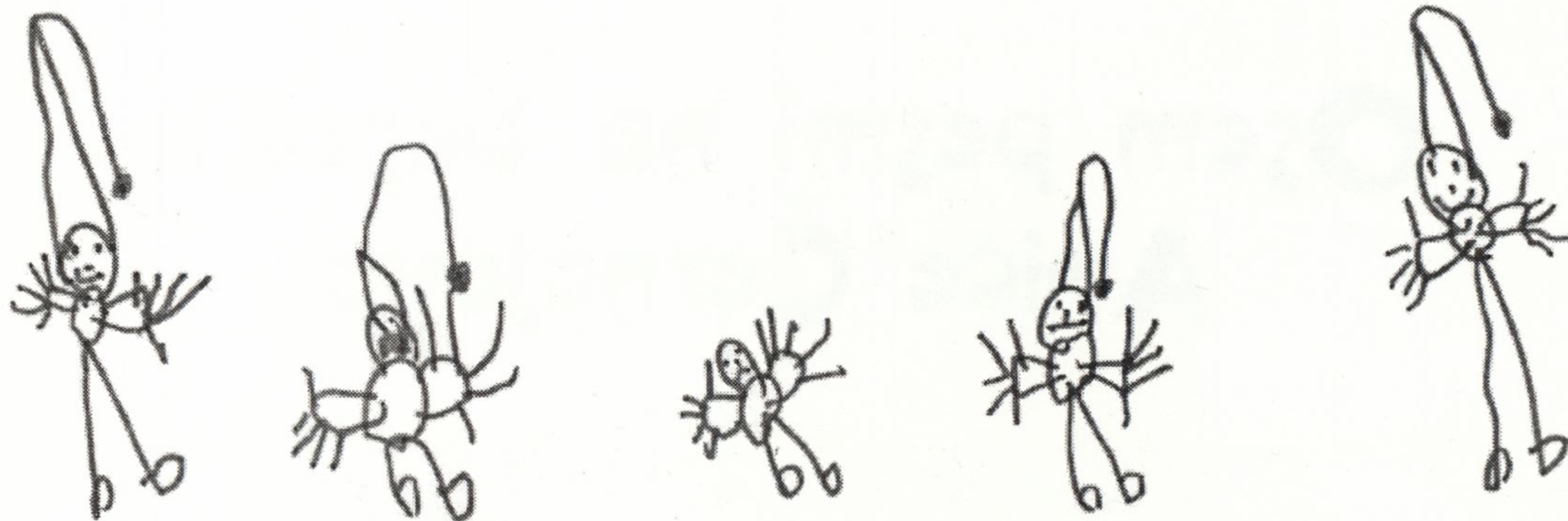
(Glasba: Uspavanka – peta pesem.)

Osem pesmi na besedila Anice Černejeve

škrateljčki

hudomušno in skrivnostno

Škra - telj - čki ma - li so
o - gnju se - di - jo in
sta - re na - va - de vsi
lu - ni - ca vsta - ja vsa

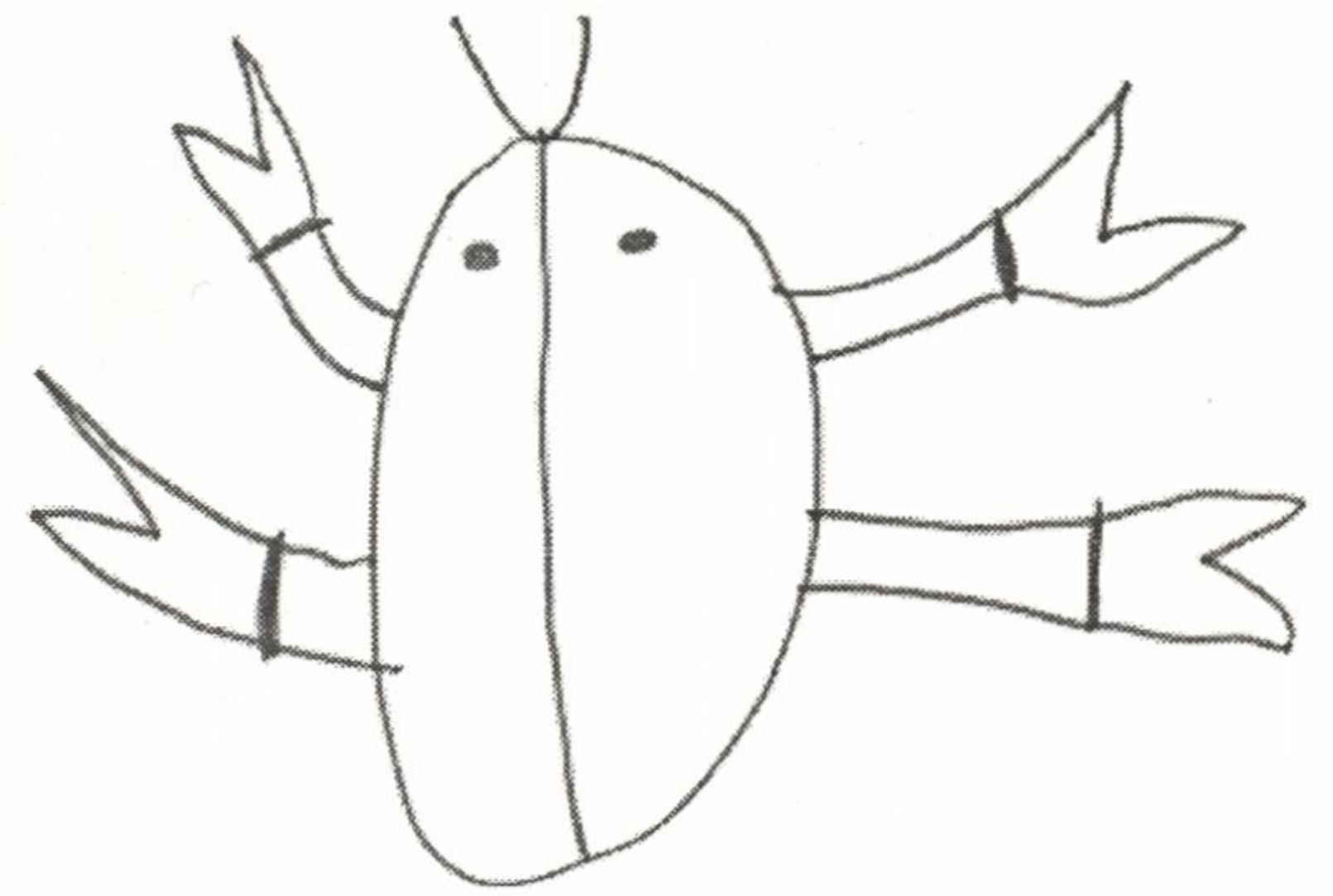
v go - ro zbe ža li, o
pi - pe ka - di - jo, o
no - si - jo bra - de, o
dru - žba za - ra - ja, o

jej o jej!
jej, o jej!
jej, o jej!
jej, o jej!

Pri
Iz
Ko

(?)

rak

pripovedno, okorno

Rak, rak je kro - jač, vre - zal mi je dvo - je hlač.

bolj lahkotno

Ker mi hla - če ni - so prav, sem mu jih na - zaj po - slal.

kot na začetku

Rak, rak je r - deč, ker mi hla - če ni - so všeč.

klip, klop

enakomerno, brez naglice, pripovedujoče

The first system of the musical score is written for piano in 6/8 time. It consists of three measures. The melody is in the right hand, and the bass line is in the left hand. The lyrics are: 'Klip, klop, klip, klop se se mlin-ček vr - ti, a mlin-ček vr - ti, a'. The piano part features a steady eighth-note accompaniment in the left hand.

šegavo

The second system of the musical score is written for piano in 6/8 time. It consists of three measures. The melody is in the right hand, and the bass line is in the left hand. The lyrics are: 'mli - nar - ja ni. mli - nar - ja ni. Ves dan, Kaj bo, ves dan, kaj bo, je če'. The piano part features a steady eighth-note accompaniment in the left hand.

The third system of the musical score is written for piano in 6/8 time. It consists of four measures. The melody is in the right hand, and the bass line is in the left hand. The lyrics are: 'mli-nar za-span, je mli-nar za-span. mo-ke ne bo? Če mo-ke ne bo?'. The piano part features a steady eighth-note accompaniment in the left hand.

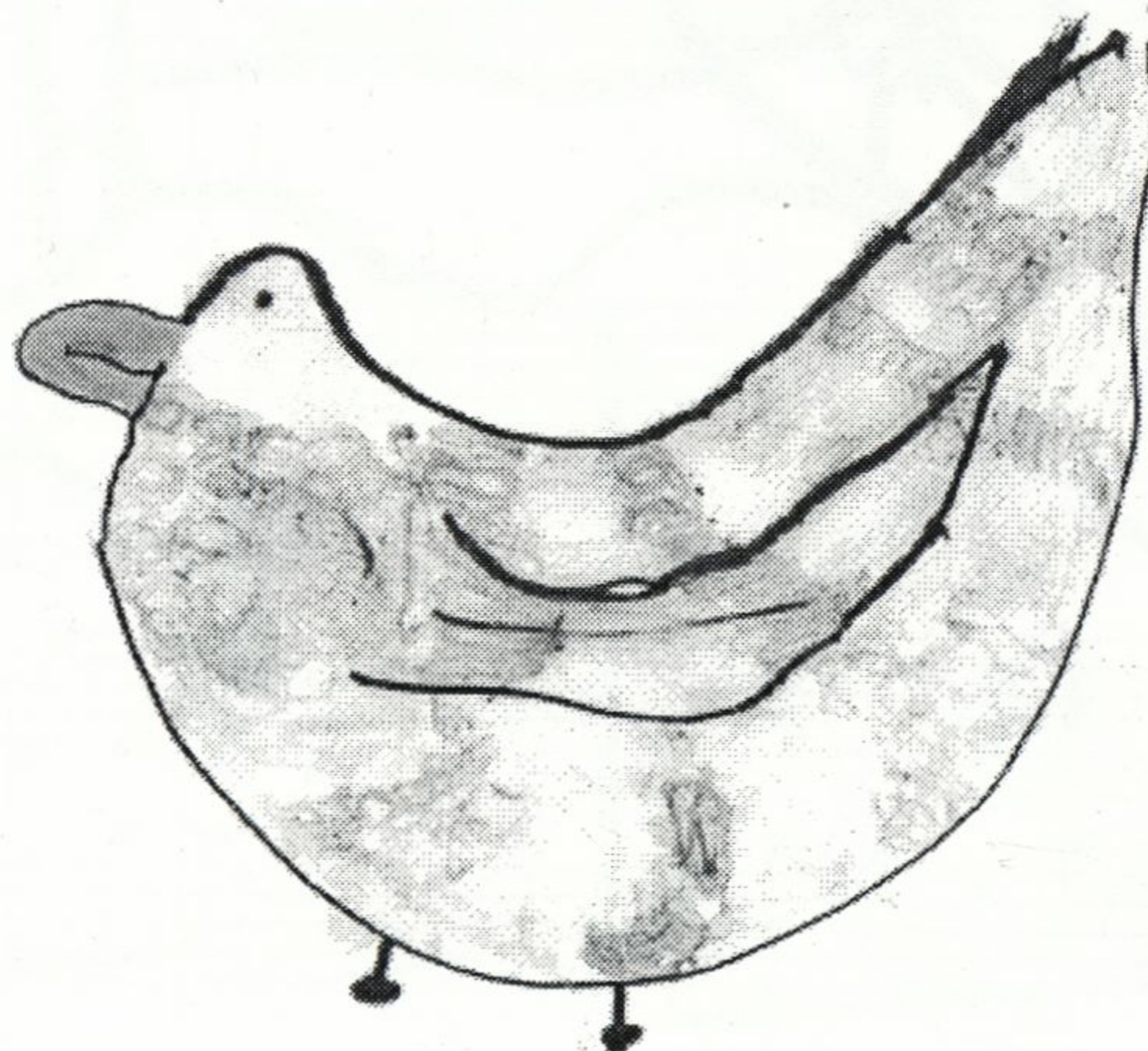
račka kratkotačka

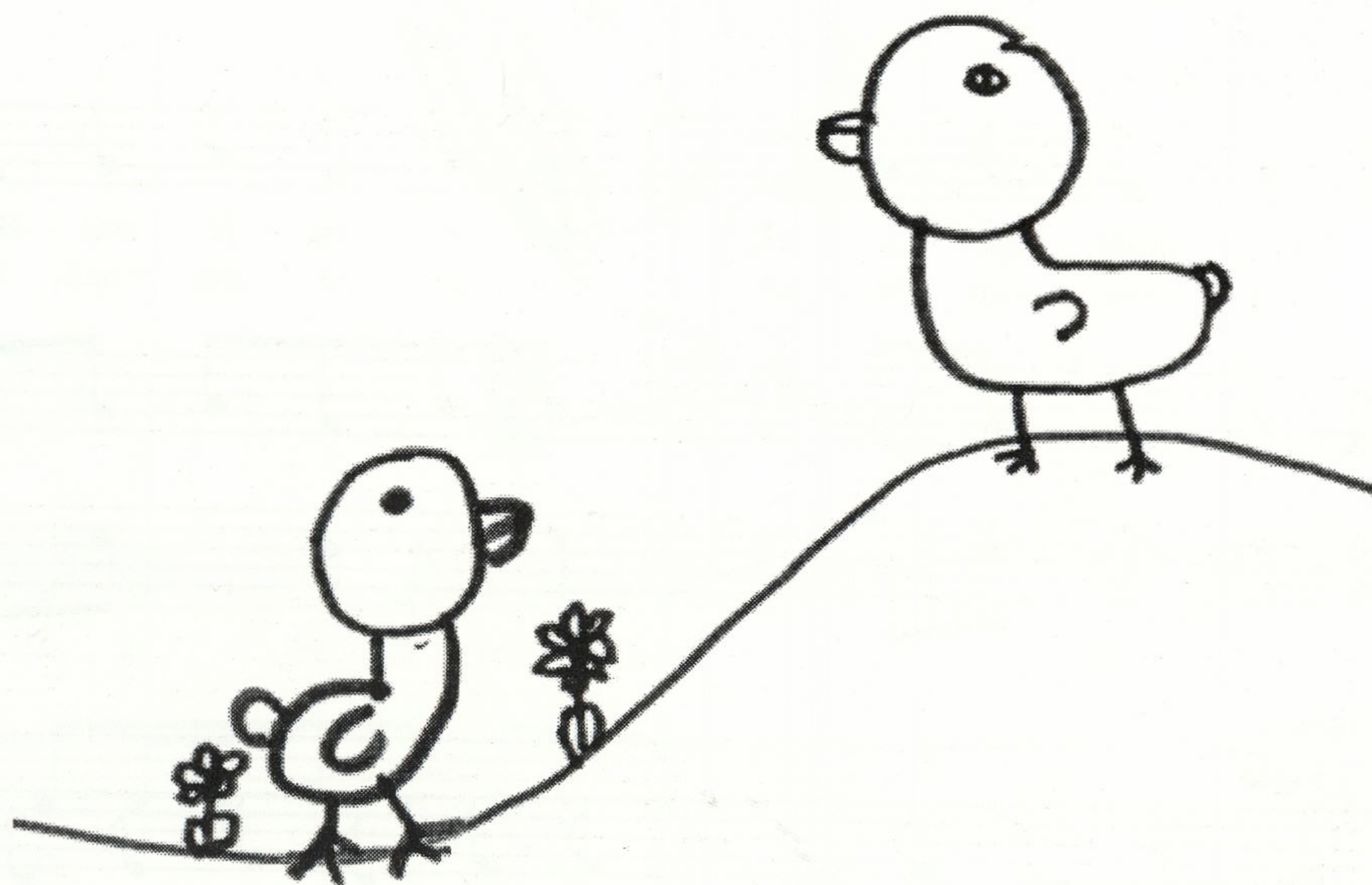
veselo in razgibano, a ne hitro

Musical score for the first system of the song "račka kratkotačka". The score is written for voice and piano in 2/4 time, key of D major (two sharps). The lyrics are: "Ra - čka kra - tko - ta - čka gre k so - se - di v vas." The piano accompaniment features a simple melody in the right hand and a bass line in the left hand.

konec

Musical score for the second system of the song "račka kratkotačka". The score is written for voice and piano in 2/4 time, key of D major (two sharps). The lyrics are: "Gu - glje se in zi - blje in če - blja na glas." The piano accompaniment continues with a simple melody in the right hand and a bass line in the left hand.

Do - bra jo so se - da sprej - me in go sti,

od začetka do konca

v mla - ko jo po - va - bi, čr - vov na - lo - vi.

hrošč

vprašujoče

Hrošč, hrošč, kje si bil, kam si svo - jo sraj - čko skril?
 Hrošč, hrošč, kam le - tiš, kam se po - zno v noč se - liš?

iskreno

solo

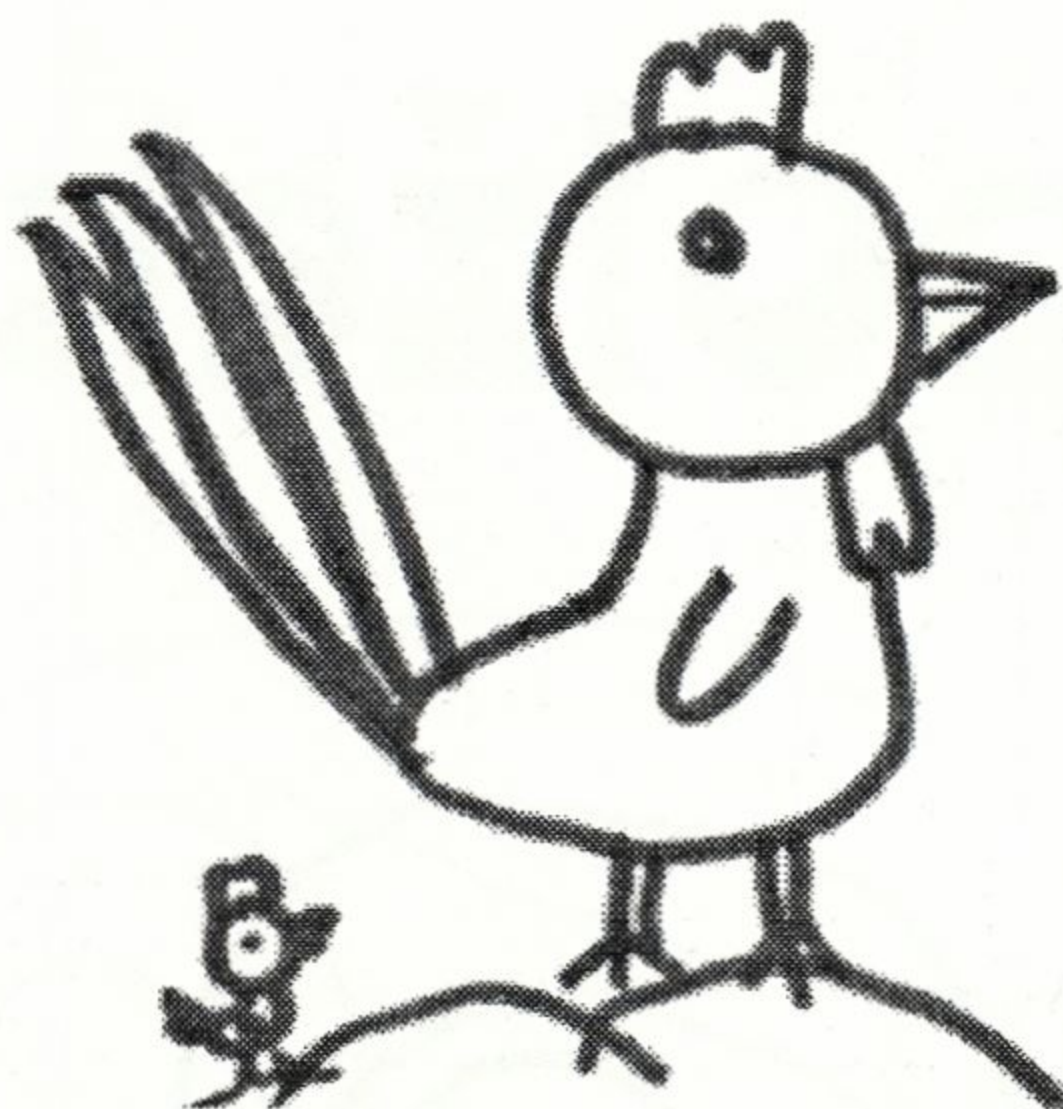
Mrak, mrak, me je ujel, be - lo sraj - čko mi je vzal.
 Grem, grem v šir - ni svet, mla - dim hra - stom li - ste štet.

petelinček

deški zbor odločno

solist

Pe - te - lin - ček se je - zi: ki - ki - ri, ki - ki - ri!

Na - še be - le čo - pke ni, ki - ki - ri, ki - ki - ri!

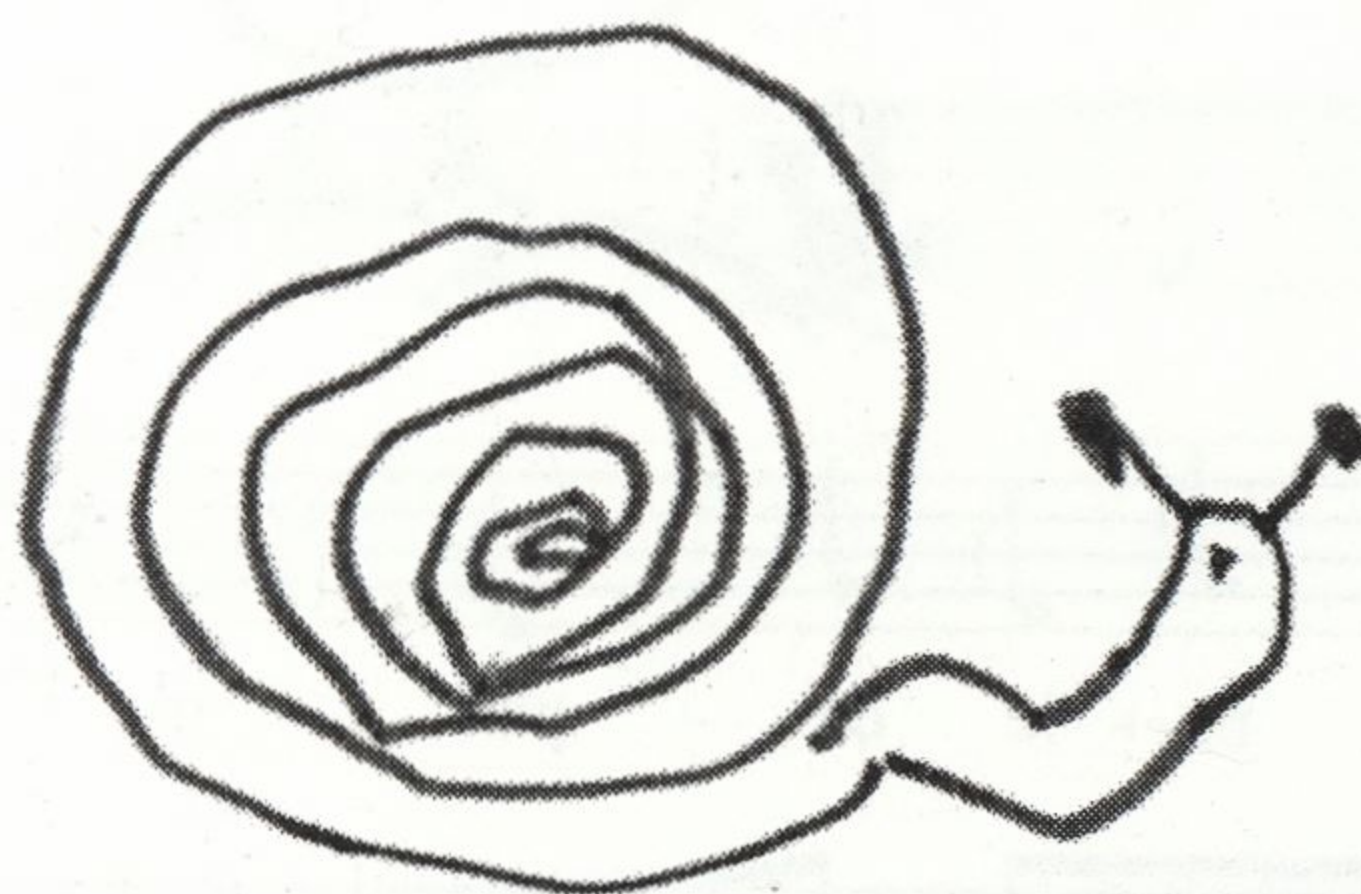
solist

dekliški zbor pripovedno - malo počasneje, blago

Na - še čo - pke več ne bo, ko - ko - ko - ko.

Šla je k te - ti za go - ro, ko - ko - ko - ko.

polžek

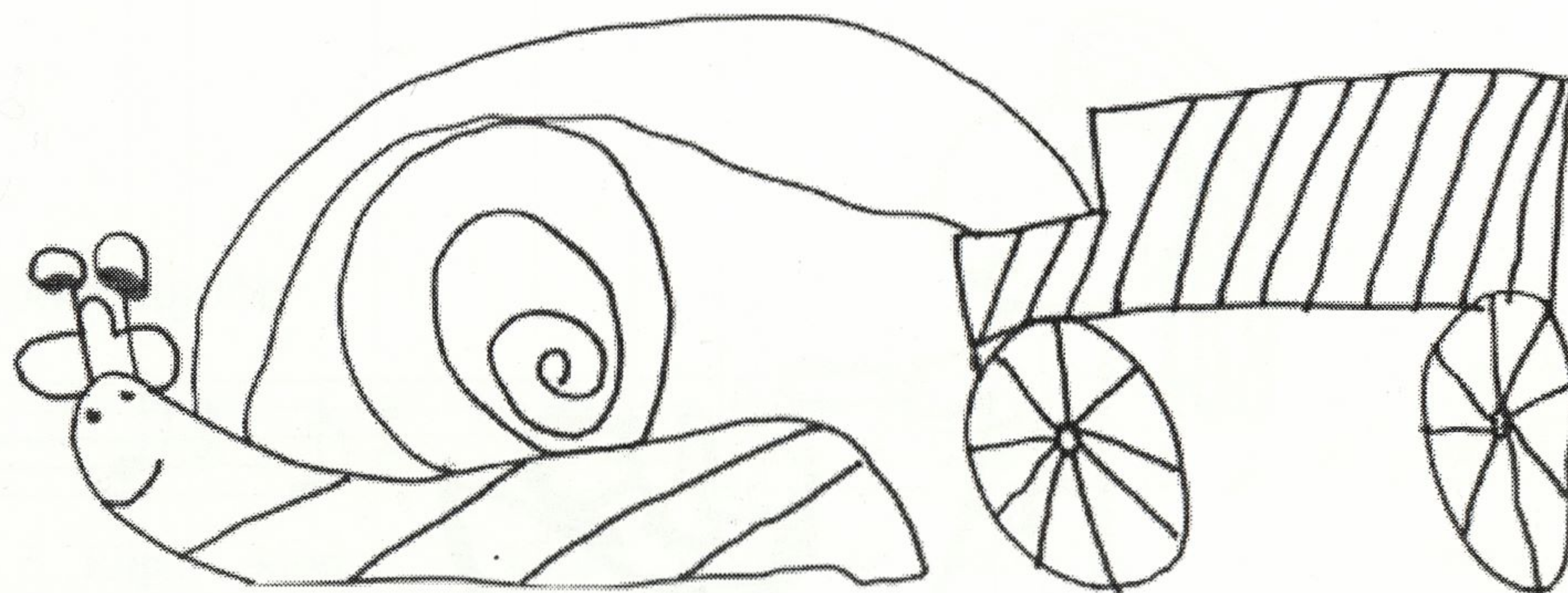
tekoče, zmerno počasi in prijazno, udobno

solo

vsi

Pol-žek je go-spod, ka-dar gre na pot. Pol-žek je go-spod,

ka - dar gre na pot, si ko - či - ji - co na - pre - že,

va - njo sam brez dru - žbe le - že. Hi - jo, hi - jo, hi!

Nič se ne mu - di! *solo* Hi - jo, hi - jo, hi! Nič se ne mu - di!

uspavanka

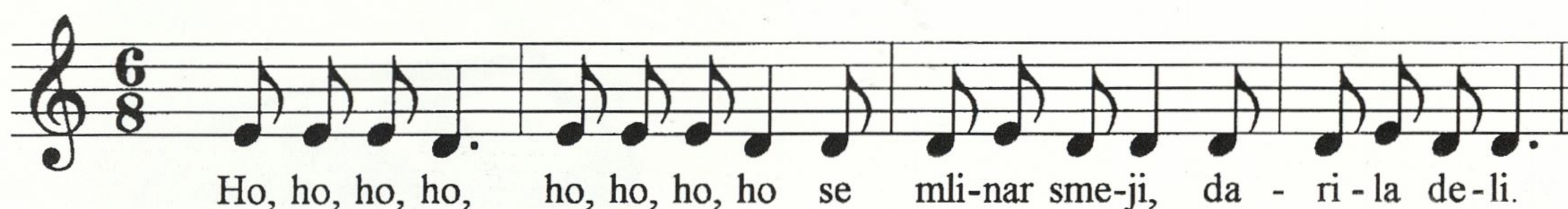
mehko, prijazno... spevno

Son - ce je za - spa - lo, lu - ni - co pri - žga - lo.
 "Ti - ho, ti - ho, na - ša zla - ta ma - la Sa - ša.
 Saj te ču - va o - čka, ker bi hu - da no - čka

Ma - mi - ca pe - sem po - je, zi - ba de - te svo - je.
 Saj je bli - zu ma - ma, saj še ni - si sa - ma.
 te za nos pri je - la in ti no - sek vze - la."

klip, klop 2

Pripovedujoče

Metodični del

Klip, klop v različnih oblikah

- * Klip, klop je lahko glasbena pravljica, ki jo otrokom poje, pripoveduje in igra vzgojiteljica, učiteljica ali kaka druga odrasla oseba.
- * Klip, klop je lahko glasbena pravljica, ki jo izvaja odrasli skupaj z otroki. Igrajo jo sebi, drugim otrokom, staršem...
- * Klip, klop je lahko scensko uprizorjena glasbena plesna igra, ki jo izvajamo interno ali javno. Pri predstavi sodelujejo otroci, ena in več vzgojiteljic ali učiteljic, učenci glasbenih šol, starši, drugi. Če imamo na voljo pravo gledališče, jo lahko izvajamo v dveh dejanjih; prvo končamo z uspavanko.
- * Klip, klop je lahko glasbena pravljica ali scenska igra z instrumentalnimi skladbami Rak, Račka, Hrošč, Petelin in Polžek, pete ostanejo pesmi Klip, klop, Škrateljčki in Uspavanka.
- * Klip, klop je lahko glasbena pravljica z recitiranimi pesmimi v prvem delu in z instrumentalno glasbo v drugem.
- * Klip, klop je lahko kratka glasbena pravljica s samo tremi mlinarji.
- * Klip, klop je lahko pravljica za lahko noč.
- * Klip, klop je lahko lutkovna igra.
- * Klip, klop je lahko bogato ilustrirana risanka.
- * Klip, klop lahko posnamemo na audio ali video kaseto za

darilo staršem, bolniku, prijateljem... predvsem pa nam samim.

* Klip, klop je lahko uvod v pripoved o pesnici Anici Černejevi.

* Klip, klop je lahko povod za izdelovanje instrumentov ter ustvarjanje in ugibanje zvočnih slik. Ko imamo izdelanih dovolj instrumentov, se otroci združijo v skupine po tri do pet otrok. Vsaka skupina dobi svojo zbirko instrumentov in v svojem kotu ustvarja zvočno sliko. Ko so pripravljeni za izvedbo, zvočno sliko zaigrajo kot uganko. Vzgojiteljica ugiba skupaj z drugimi otroki. Z zvočnimi slikami – ugankami lahko gostujemo še v drugih oddelkih in na roditeljskih sestankih.

* Klip, klop je lahko povod za ustvarjalno petje, za izmišljanje pesmi o povodnem možu, o katerem v pravljici ni pesmi, ali pesem o kači... vodni princeski, o gozdu Vejapriveji.

* Klip, klop je lahko izhodišče za poslušanje odlomkov orkestralne in komorne glasbe, npr.: Ludwig van Beethoven, Pastoralna simfonija 2. stavek Ob potoku; Franz Schubert, Postrvin kvintet; Bedřih Smetana, Vltava; itd.

* Klip, klop je lahko pot h glasbenim didaktičnim igram. Npr.:

MLINČEK KLIČE

Igra za razvoj melodičnega posluha s ciljem: po melodiji prepoznati pet znanih pesmi.

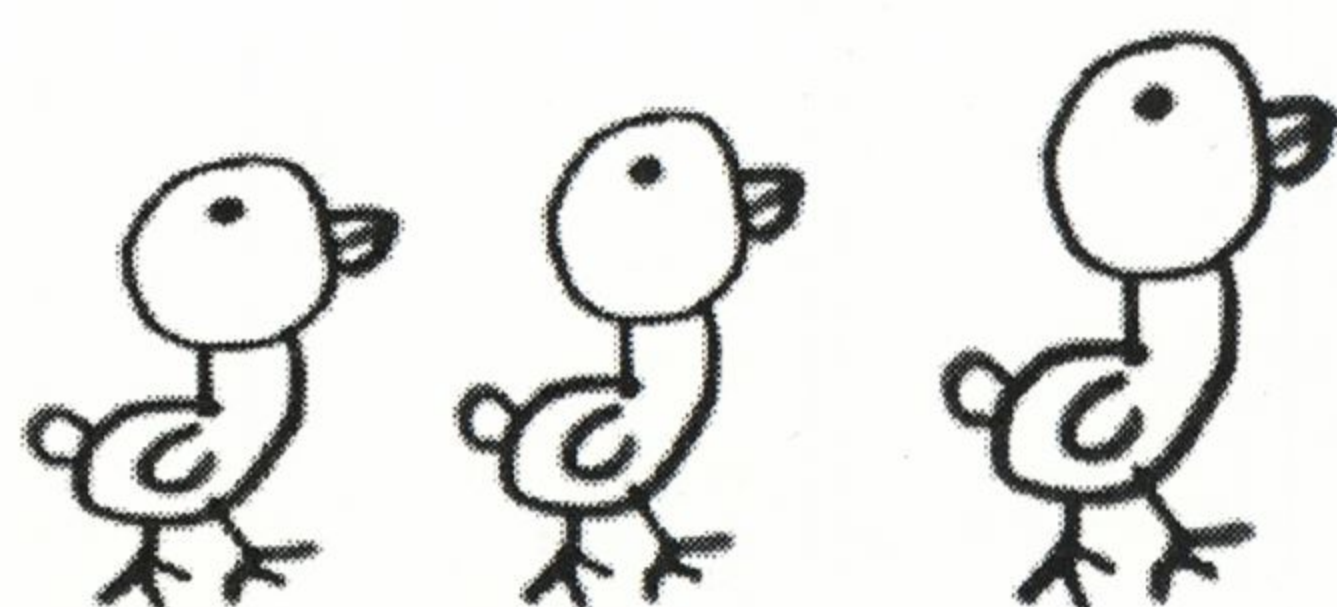
Otroci so razdeljeni v pet skupin mlinarjev: raki, račke, hrošči, petelini in polži.

Vlogo mlinčka ima vzgojiteljica; mlinarje kliče s pesmicami,

ki jih igra na melodični instrument ali poje na la-la-la.

Mlinarji, ki prepoznajo svojo pesem, plešoče odhitijo na delo.

Ko mlinček utihne, se mlinarji vrnejo domov in poslušajo, kdo bo zdaj na vrsti za mletje.

NARIŠI MLINARJA

Igra za razvoj melodičnega posluha s ciljem: po melodiji prepoznati pet znanih pesmi.

Vsak otrok ima pred seboj zvešček, ki ga je pred tem sam naredil in risalo.

Otroci čakajo na glasbo, iz katere bodo prepoznali mlinarja, ki ga bodo narisali na prvo stran zveščka.

Vzgojiteljica igra melodijo ene od petih pesmi na melodični instrument ali poje na la-la-la. Pri tem se sprehaja med risarji in po potrebi komu prikima ali odkima – za spodbudo.

Vsako narisano pesem nato zapojemo. Igra ni tekmovalna!

DARILA ZA MLINARJE

Igra za razlikovanje zvokov po barvi.

Štirje otroci – povodni mož in tri kače – so pevci. Peli bodo pesem Klip, klop II. Namestijo se sredi prostora – pri »mlinu.«

Drugi otroci se razdelijo na speče mlinarje in na godbenike, ki imajo pred seboj vsak po pet instrumentov; npr: za raka valovito lepenko s ploščato paličico, za račko brenkalce, za hrošča trstenke iz kartonastih ali papirnatih cevč, za petelina jajčne ali orehove lupinice in za polža dolgo cevasto ropotuljo.

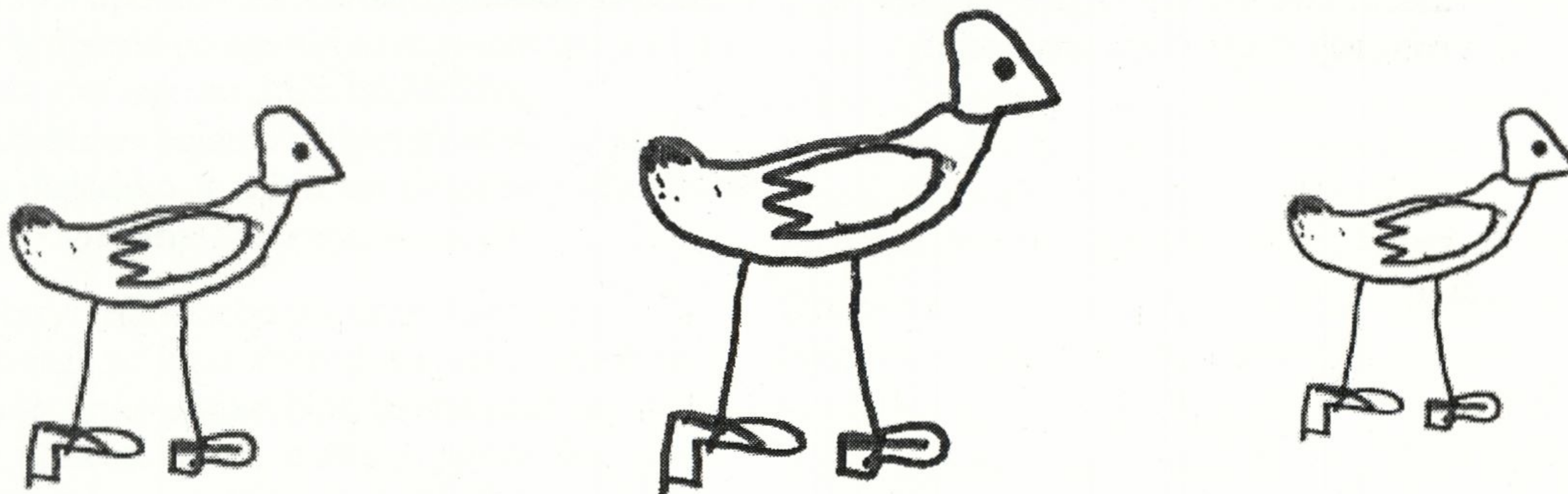
Vzgojiteljica da pevcem intonacijo in ko ti začnejo peti, pokaže godbenikom eno od petih slik. Če je to slika račke, godbeniki spremljajo petje z brenkalci.

Speči mlinarji se zbudijo in iz instrumentalne spremljave zvedo, da je mlinček namlel darila za račke. Hitro vstanejo in se plesoče odzibljejo k mlinčku po darilo.

Orkester utihne, ko vzgojiteljica odloži sliko. Utihnejo tudi pevci. Račke druga za drugo dobivajo umišljene copate, si jih natikajo in odplešejo proti domu.

* Klip klop lahko pripelje do razgovora o željah, darilih..., in o tem, da so prava darila tista, ki uganejo, kaj kdo potrebuje.

Otroke lahko spodbudimo naj narišejo, kaj bo mlinček namlel zanje.

Lahko se igramo domišljijsko igro ČAROBNI MLINČEK, v kateri vzgojiteljica melje ustrezna darila za otroke, njihove starše, prijatelje, igrače...

ustvarjanje zvočnih slik

* Zvočna slika je sprotno ustvarjalno izražanje neke naprej opredeljene vsebine s pomočjo zvokov različne barve, jakosti, trajanja in višine. Ker zvočna slika nastaja iz sprotnega navdiha, je ni moč dvakrat enako zaigrati, pač pa podobno.

* Zvočno sliko lahko igra en sam ustvarjalec z več različnimi instrumenti, dva soustvarjalca ali več. Tudi vsi otroci oddelka ali vse vzgojiteljice vrtca lahko sodelujejo pri ustvarjanju zvočne slike.

* Ustvarjanje zvočne slike je lahko preprosta paralelna igra ali sodelovalna ustvarjalna igra.

* Zvočna slika Potok lahko nastane tako, da vsi otroci oddelka pihajo v žuboriže in s tem zvočno oponašajo žuborenje potoka - to je paralelna igra.

* V zvočno sliko Potok lahko združimo več različnih, med seboj povezanih zvočnih vsebin: brbotanje izvirkov, žuborenje vode preko kamnov in kamenčkov, kлокotanje valčkov, šviganje ribic, dviganje mehurčkov iz tolmana, šumenje slapa... Pri izvedbi se te posamezne vsebine izmenjujejo in dopolnjujejo v celoto, zato je to sodelovalna ustvarjalna igra, ki od otroka terja, da sledi svoji igri in igri drugih, da svojo ustvarjalno domišljijo prilagaja skupnemu dosežku ter pri tem sledi vodji in upošteva predhodne dogovore.

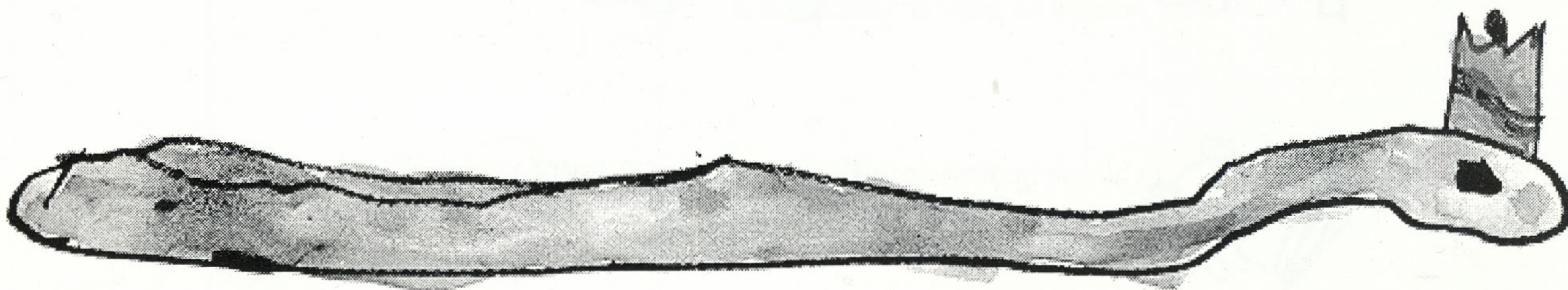
* Ustvarjamo zvočne slike, v katerih se izražamo predvsem z zvočno barvo in slike, v katerih se izražamo tudi z ritmično strukturo.

Slike, ki ponazarjajo mnogozvočne pojave in stvari kot so: dež, toča, veter, nevihta, potok, prebujanje ptic, šušenje listja, šumenje žitnega polja, žužnanje čmrljev ipd., oblikujemo predvsem s prelivanjem zvočnih barv in z združevanjem zvokov, nismo pa pri tem pozorni na ritme, ki pri tem nastajajo.

Pri vsebinah kot so: klopotci, mlinček, pri urarju, vlak, jezdec, poskočne žoge, kovači, gugalnica ipd., smo pozorni tudi na ritmično strukturo. Pri teh je ritmična struktura celo na prvem mestu.

* Obsežna zbirka raznovrstnih malih instrumentov ter instrumentov Orffovega instrumentarija je eden od pogojev za uspešno in privlačno ustvarjanje zvočnih slik.

* Najpomembnejši dejavnik za uspešno ustvarjanje pa je domiselna vzgojiteljica, ki jo glasbeno ustvarjalno delo veseli in ki zmore svoje navdušenje prenesti na otroke ter jih sugestivno voditi, ne da bi pri tem prizadela ustvarjalne domisleke posameznikov.

NEKAJ NAMIGOV ZA IZBIRO INSTRUMENTOV K ZVOČNIM SLIKAM

✿ POTOK IN MLIN

Za vodni element bomo kot izhodiščni instrument izbrali žuboriže različnih velikosti.

Žuboriž

V kozarec, plastični lonček ali manjši lonec nalijemo vodo. S pomočjo cevke pihamo v vodo, tako da se zasliši žuborenje. Pihamo lahko enakomerno in v sunkih. Pa vendar ne tako močno, da bi voda pljuskala čez rob! Pihani zvočni tok lahko prekinjamo s konico jezika in ustvarjamo posamezne »blonnnk« zvoke.

V posodo lahko damo kak drobir, npr.: tanke kovinske ploščice, školjkice, koralde.

Plivkanje, brbotanje in žuborenje vode lahko pričaramo tudi z instrumenti s ploščicami: ksilofon, metalofon in zvončki; po njih krožno drsimo s tolkalci.

Šumenje slapa ponazarjamo z drsenjem metlic po tamburinih, bobnih in velikih škatlah.

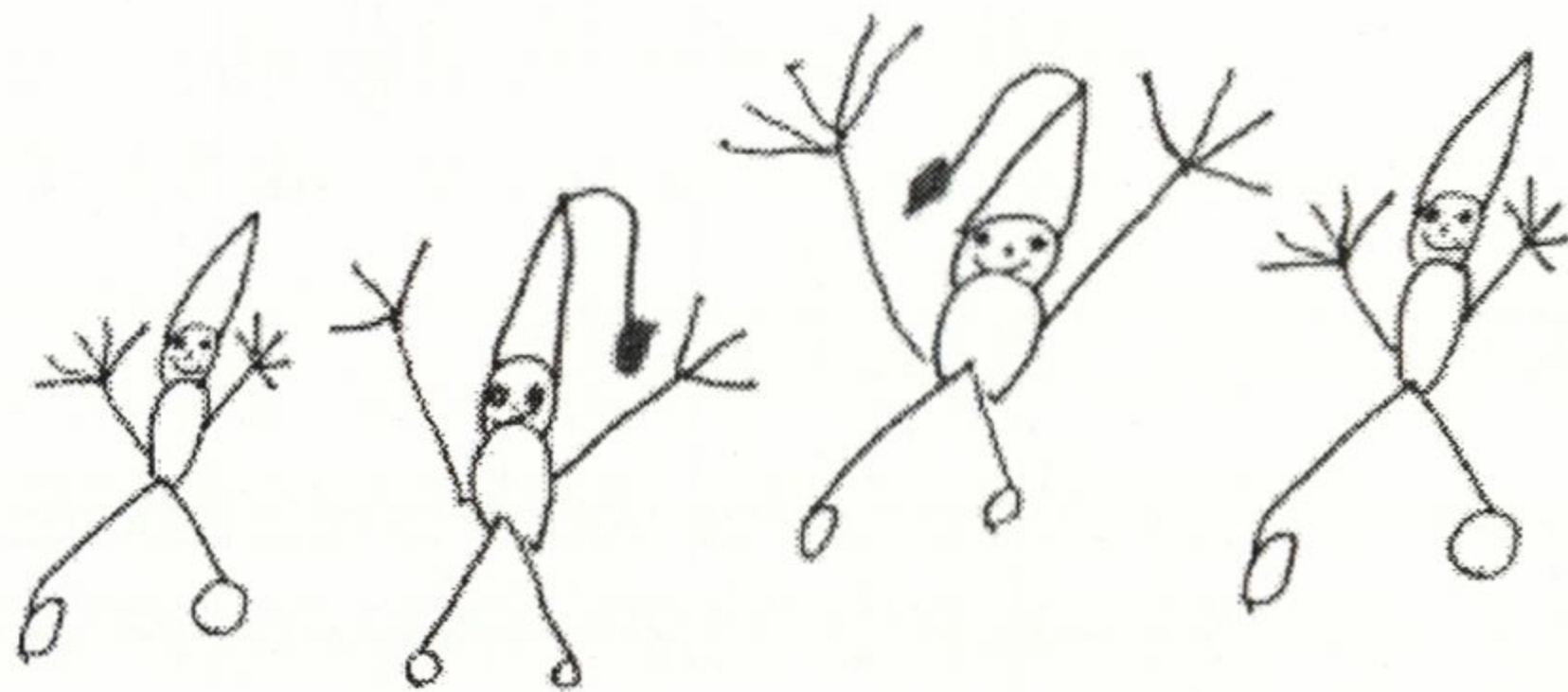
Dviganje mehurčkov iz tolmana, plivkanje in žuborenje, lahko ponazarjamo z uporabo lastnih instrumentov, npr.: s konico jezika hitro drsimo po zgornji ustnici sem in tja in pri tem šepetaje ali na glas izgovarjamo: bllllllllllm. Najpogostejše »blm-blme« pojemo s tihim glasom. Če jih pojemo z rastočo melodiko, je slišati kot dviganje mehurčkov, s padajočo pa kot pogrezanje kamenčkov in žabic.

Pri zvočni upodobitvi mlinčka bo poudarjen ritmični element, zato bomo segli po instrumentih s kratkozvenečimi zvoki, kot jih imajo pinke-ponke. Npr.: lesene paličice, orehove lupinice, ploščati kamni, plastični pokrovčki, ploskači, tolkači, različno uglasene lesene ploščice... pa tudi posamezne ploščice ksilofona in cevasti les.

Ritmična struktura zvočne slike je lahko zelo preprosta: Z različnimi instrumenti lahko izmenično in sočasno izvajamo en sam ponavljajoči se ritmični vzorec ali dva, dopolnjujoča se vzorca. Kot ponavljajoči se ritmični vzorec lahko uporabimo ritem melodije pesmi Klip, klop.

✿ ŠKRATELJČKI ČARAJO

Čaranje bomo lahko zvočno upodobili s skrivnostnimi dolgozvenečimi zvoki gongov, visečih plošč in kovinskih cevi.

Skrivnostni navdih lahko pridamo zvokom, ki jih ustvarjamo z drdrali, npr.: z velikimi zadržkami, z valovito lepenko, z glavniki..., pa tudi z zvočnim mlinčkom iz jogurtovega lončka.

Zvočni mlinček

V dno jogurtovega lončka naredimo luknjo. Petnajst do dvajset cm dolgo navadno ali gumijasto vrvico potegnemo skozi luknjo, in jo na notranji strani lončka zvežemo v debel vozel, da ne bo ušla skozi luknjo. Igramo z zunanjim delom vrvice in sicer tako, da jo krožno, kot pri kavnem mlinčku vrtimo po dnu lončka. Ker se vrvica drgne ob paličaste izbokline na dnu, nastajajo pokljajoči zvoki. Bolj ko vrvico med igranjem nategujemo, višji so zvoki.

Drugačne zvoke dobimo, če zvočni mlinček uporabljamo kot brenkalo. V tem primeru s prstom brenkamo po gumijasti vrvici, ki jo med igranjem napenjamo in popuščamo.

Z zvočnim mlinčkom lahko čaramo tudi tako, da vrvico stisnemo s palcem in kazalcem pri dnu lončka, nato pa sunkovito ali enakomerno vlečemo po vrvici proti prostemu koncu.

Mlinček lahko primemo za vrvico in vrtimo v zraku.

V zvočni mlinček lahko damo kroglico ali majčken lešnik, pokrijemo lonček z roko in vrtimo ter pričaramo vrteče šumeči zvok.

Tudi grozdičasto sestavljeni zvoki nekaterih zing-zongov imajo skrivnosten navdih. V ta namen uporabljamo majhne šumeče ropotulje, drobne zvočne nize, pa zelo dolge cevaste ropotulje, po katerih se delci dolgo pretakajo iz ene strani na drugo.

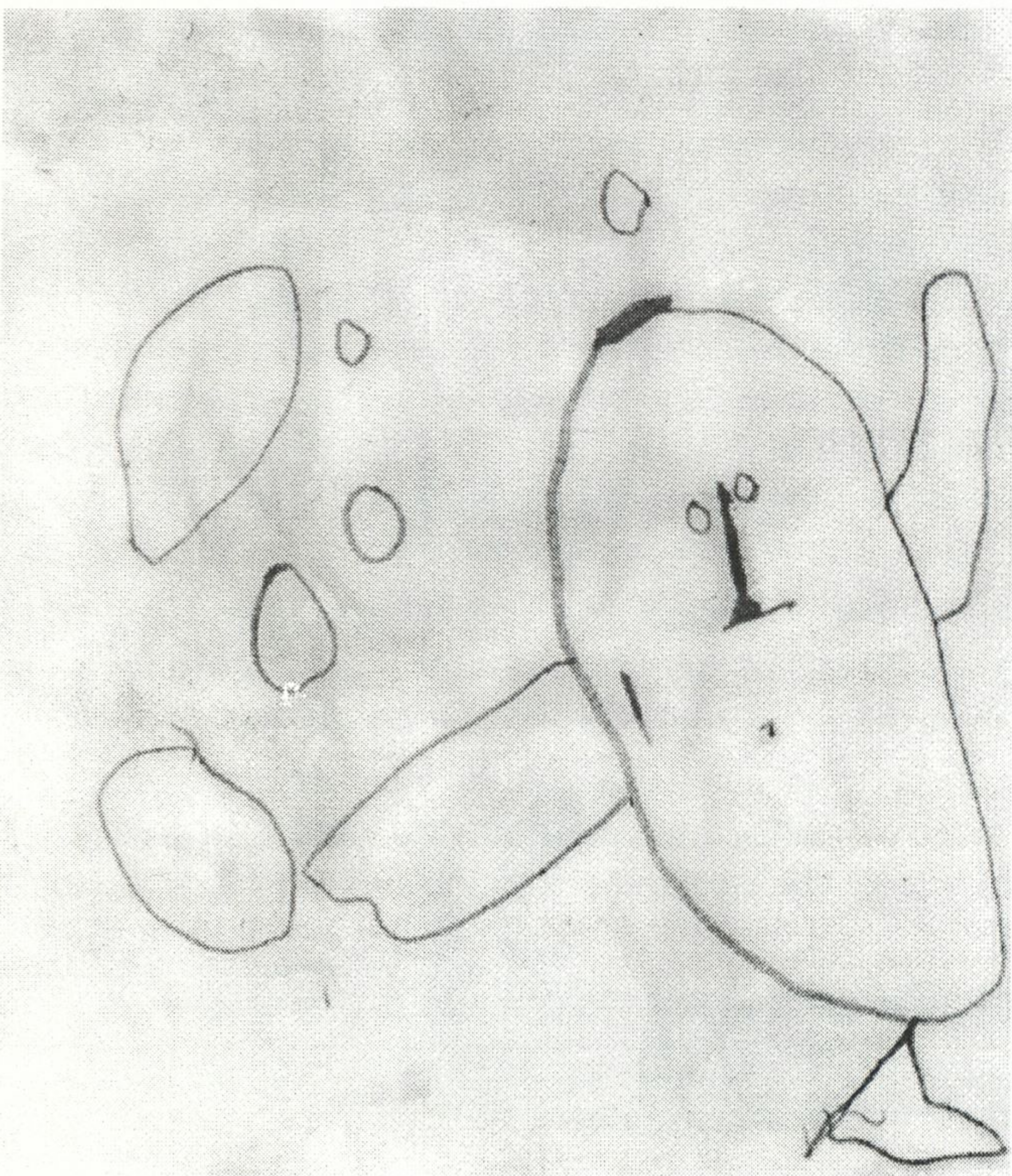
Čaranje z lastnimi instrumenti

Z dlanmi drsimo ob telesu ali dlan ob dlan. Zelo tiho udarjamo z enim ali dvema prstoma ob dlan, ki jo med igranjem napol odpiramo in zapiramo.

Izmislimo si lahko ritmični čarovni rek, ki ga tiho, a zelo razločno šepetamo, npr.: šu—va, šu—va, ujk, ujk, ššššš...

✿ PODVODNO KRALJESTVO

Poleg omenjenih instrumentov za vodne zvoke izberemo še take, s katerimi bomo pričarali oddaljeno zvonjenje in zvončkljanje iz globin.

Primerni bodo viseči cincin-dongi, po katerih drsimo ali udarjamo z mehкими tolkali ali metlicami. Tudi po ploščicah metalofona in zvončkov lahko udarjamo.

Poseben čar bodo pridali zvoki brenkic - enostrunskih in večstrunskih - z napetimi kovinskimi strunami ali gumijastimi nitkami.

V zvezi z večstrunskimi brenkalci naj omenim še rezalnik za trdokuhana jajca. Kovinski del rezalnika, to je okvir z rezalnimi nitmi, snamemo, naslonimo na mizo, da ojačamo zvoke, ter po »strunah« brenkamo kot po citrah ali potegujemo kot po harfi. Zveni, ki nastajajo, so nežni, svetli, pravljični.

Kot iz globine rojeni se zdijo zategli zveni, ki nastanejo ob potegu mokrega prsta po robu kozarca.

Predstavo, da ima princeska tam spodaj igračke, ki se pogovarjajo z nenavadnimi zvoki, lahko upodobimo z jezičnimi brenkalci.

Brenkalce z jezičkom

Jeziček je lahko ozka in zelo tanka, upogljiva kovinska, plastična ali lesena ploščica (to je lahko plastična žlička, jeziček ploščate baterije, kovinska vzmet v fasciklu, ipd.), ki jo položimo na mizo, tako da krajši del gleda preko roba. Z eno roko ploščico močno pritiskamo ob rob, z drugo brenkamo po jezičku od spodaj navzgor. Zvoke različne višine dobimo s spreminjanjem dolžine jezička, čim krajši je, tem višji je zvok.

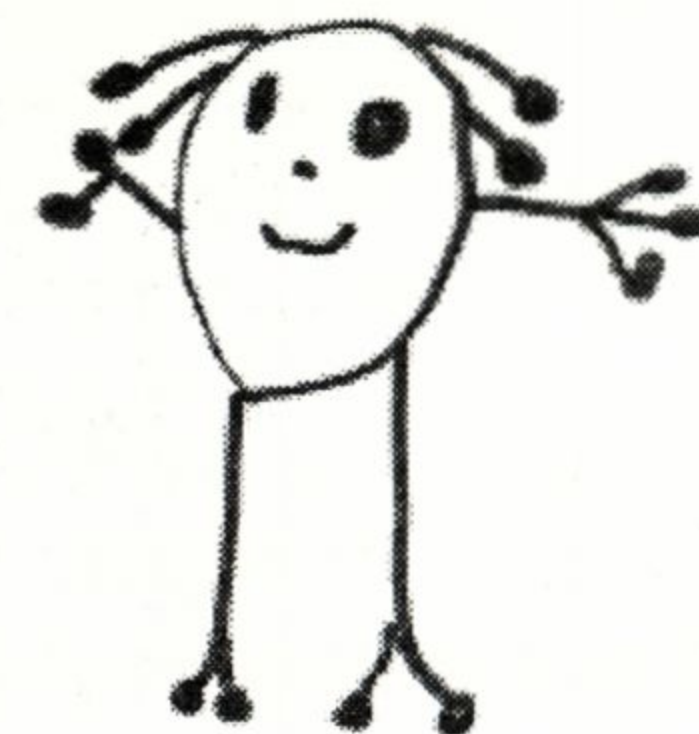
Povratek princeske so naznanili vsi zvonovi podvodnega kraljestva. Oddaljeno zvonjenje zvonov lahko ustvarimo z glasovi, (pevci lahko pojejo v velike lonce) vmes lahko slišimo zvončkljanje in kopitljanje podvodne kočije, v katero so vpreženi morski konjički, od zadaj pa pomagajo delfini.

Opombe: Mali instrumenti so opisani in narisani v knjigi M. Voglar, Mali instrumenti (114 strani), DZS, Ljubljana 1985.

O uporabi zvočnih slik pri glasbeni vzgoji glej Otroci in glasba iz leta 1987 (rjava knjiga!)

Izvajanje pesmi

KAKŠNE PEVCE SI ŽELI KLIP, KLOP

* Pesem "naredijo pevci."

Ti pa niso odvisni le od svojih zmožnosti in okolja, v katerem živijo, temveč tudi še od drugih dejavnikov.

* Petje je zrcalo predhodnih priprav in stikov s pesmijo.

* Petje je tudi zrcalo trenutnega psihičnega stanja pevcev: od čustev, ki jih doživljajo ter od bližine, ki jo čutijo do vsebine pesmi in do vzgojiteljice. Zato nastop ni kar tako. Pred odhodom na oder, vmes in tudi še na odru pevci potrebujejo našo pomoč v smislu zbujanja pravega vzdušja za pesem.

Velikokrat prav ta pomoč otrokom pomaga tudi vzgojiteljici, da premaga tremo in najde mir.

* Če bodo otroci peli s srcem, petje ne bo niti prehitro niti preglasno ali kričavo, tudi ne sekano ali "lajnasto" ali naveličano ...

* Zaradi ohranjanja vzdušja je bolje, da zbor poje le nekatere pesmi; večino njih pa: ali posamezni pevci, ali izmenično solisti in zbor.

* Pri scenskih uprizoritvah je moteče, če vzgojiteljica dirigira na odru. Bolje je, da pevce in instrumentaliste vodi od spodaj, ali sedi med njimi ob strani odra, ali za klavirjem.

* Več kot z velikimi kretnjami rok opravimo z očmi. Oči ne zahtevajo, ampak prosijo.

* Vodja potrebuje pred in med nastopom notranji mir, ki ga lahko črpa tudi iz dejstva, da so otroci v pripravljalnem delu pesmi vzljubili.

MELODIČNE SPREMLJAVE PESMI

* Vloga melodične spremljave pesmi je večnamenska:

* pevcem pomaga peti pravo melodijo,

* pred začetkom ponudi intonacijo, ali z drugimi besedami, pevce pripravi na petje v pravi legi,

* med petjem pevcem pomaga doživljati ter izražati vsebino in značaj pesmi.

* Intoniramo tako, da zaigramo prva 2 ali prve 4 takte melodične spremljave kot uvod.

* Pomembno je, da pesem intoniramo tudi v uvajalnem obdobju, četudi petja ne spremljamo. Zakaj?

* Z doslednim intoniranjem ugodno učinkujemo na pevčev glas, saj lega, v kateri poje, ustreza njegovemu glasovnemu obsegu.

* Z doslednim intoniranjem spodbujamo razvoj otrokovega notranjega posluha. Otrok bo sčasoma sam od sebe slišal začetek pesmi in začel peti v pravi legi.

* Melodične spremljave pesmi v glasbeni pravljici Klip, klop sem namenila klavirju, vendar jih lahko izvajamo tudi na drugih instrumentih s klaviaturo, delno spremenjene pa bi ustrezale tudi kitari. Zapisano spremljavo lahko razdelimo na več melodičnih instrumentov Orffovega instrumentarija. Če so na voljo izvajalci iz glasbene šole, lahko spremljavo prilagodimo – instrumentiramo za zasedbo: klavirski trio, godalni kvartet ali godalni orkester.

* Spremljave, take kot so zapisane, niso zahtevne. Če si pa vaše roke tu in tam dovolijo nekaj sprememb, tudi prav, le da bodo te v skladu z notranjo naravo in vsebino pesmi.

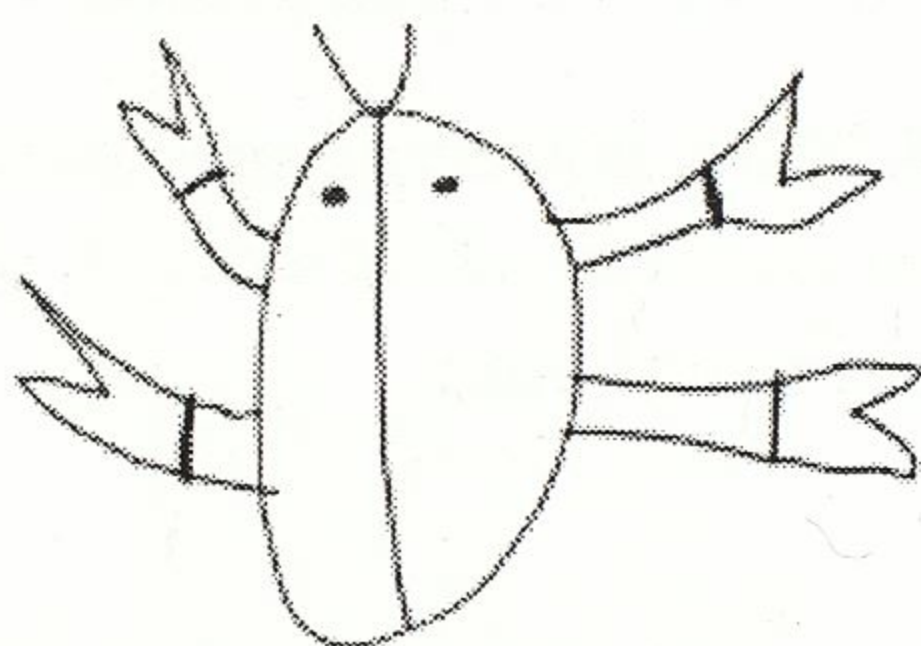
INSTRUMENTALNE IZVEDBE PESMI

V drugem delu pravlјice pesmi izvajamo kot instrumentalne skladbe. Tu bi besedila pesmi motila, ker bi s svojo vsebino odvrnila pozornost otrok od vsebine razpleta.

✿ Melodični instrument, ki je v 1. delu izvajal svoj part kot spremljavo, ga v 2. delu izvaja kot nosilec instrumentalne skladbe.

✿ Kot melodično dopolnilo lahko nastopi še drugi melodični instrument, ki podvaja melodijo pesmi. Na primer: pesem Rak dopolnjuje melodika, Račko zvončki, Hrošča blok flavta, Petelinčka ksilofon, Polžka metalofon.

✿ Mali instrumenti, na katere lahko igrajo vzgojiteljice ali otroci, vnesejo zvočno barvitost in ritmično pestrost v instrumentalno izvedbo pesmi. Na primer:

✿ Rak

Rakovo okornost in škrtanje njegovih klešč lahko zvočno izrazimo s potegi po valoviti lepenki ali kake drugem drdralu.

Kot ritmični vzorec bomo izbrali možato okorni ritem 1. takta in ga izvajali v 1., 2., 5. in 6. taktu... pa še kot predigro in poigro.

V gibkejšem in bolj šegavem srednjem delu pesmi lahko igramo na ploščate kamne ritem melodije pesmi (3. in 4. takt).

✿ Račka

Za zvočno ponazoritev račke kratkوتاčke lahko izberemo brenkalce, za račkino sosedo pa ropotuljo. Z brenkalcem izvajamo živahni ritem melodije pesmi v 1. delu, v srednjem delu izvajamo z ropotuljo, ki ponazarja umirjeno gospo sosedo, same četrtinke.

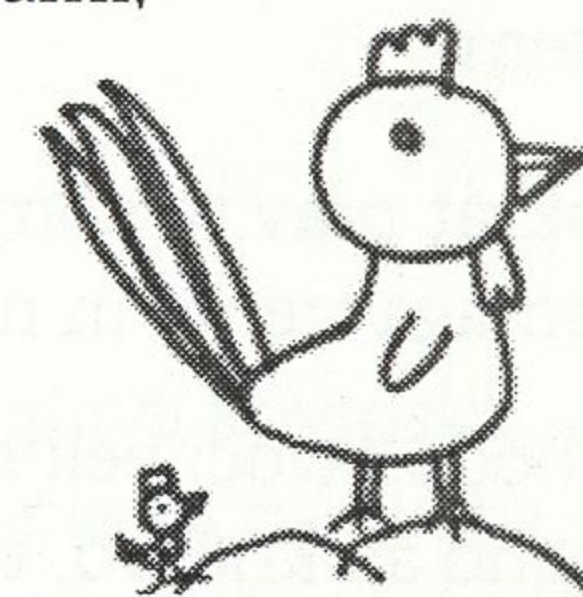
Z uporabo kastanjet na ročaju, ki jih potresemo na zadnjo dobo 2., 4., 6. in 8. takta, naredimo kratkوتاčko še bolj živahno in zvočno bolj zanimivo.

✿ Hrošč

Ker je vsebina pesmi simetrično dvodelna: dnevno vzdušje in nočno, bomo to izrazili tudi z instrumenti. Prva 2 takta bomo spremljali s pih-puh-pah-pihalkami – s trstenkami iz kartonastih ali papirnatih cevčic – in z njimi ponavljali ritem 1. takta.

Nočno vzdušje (3. in 4. takt) bomo zvočno podprli z dolgozvenečimi zvoki visečih kovinskih plošč gongov, cevi ali velike činele. Udarjamo z mehкими tolkalci in izvajamo polovinke. Predigro izvajamo s trstenkami, poigro z gongom.

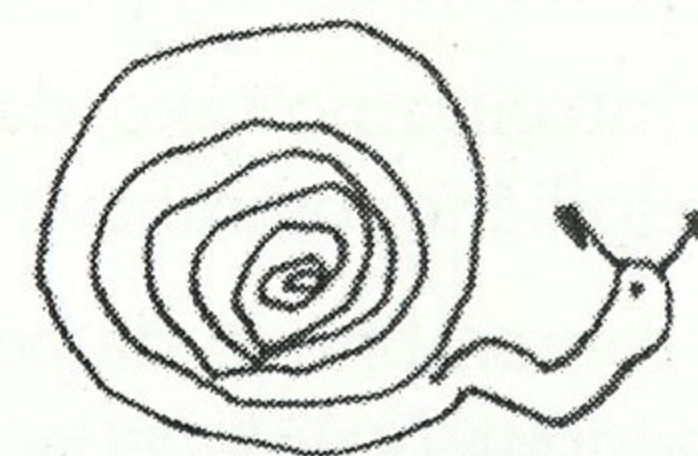

✿ Petelinček

Pesem je izrazito dvodelna tako po vsebini kot po besedilu in melodiji, zato bomo to dvodelnost izrazili tudi z izbiro instrumentov in ritmov.

V prvem delu bomo za izražanje živahnega in odločnega petelina izbrali jajčne ali orehove lupinice in didldajček ter izmenično izvajali ritem melodije pesmi (1., 3. takt lupinice, 2., 4. takt didldajček).

Drugi del, ki je umirjena pripoved o izginuli čopki, bomo spremljali z ropotuljo in zvočnim mlinčkom. Z obema bomo izvajali same četrtinke kot simbolično zvočno potovanje v neznano, ki se nadaljuje še v poigro.

✿ Polžek

Pesem je sicer trodelna, a vseskozi enovita v izražanju neskajjenega polžkovega miru, ki ga tudi imenitna kočija ne vznemiri.

Lagodno polževo potovanje bomo zvočno izrazili s cevastimi ropotuljami. Od začetka pesmi pa do konca jih bomo nagibali sem in tja, da se bodo delci v njih pretakali ves čas v istem ritmu četrtnik.

Da pa spremljava ne bo dolgočasna, lahko kočijico zvočno izrazimo s svetlim zvokom tihega žeblija ali zvončka na zadnjo dobo v 1., 2., 3., 4., 7., 8., 9. in 10. taktu.

Opisane spremljave z malimi instrumenti lahko otroci izvajajo tudi ob drugih priložostih, ne le v okviru instrumentalne izvedbe pesmi. Z njimi lahko pesem spremljajo tudi, ko jo pojejo v vrtcu, ali jo plešejo, z njo nastopajo pred starši ipd.

Opomba: O spremljavi pete pesmi glej v knjigi M. Voglar Otrok in glasba (rjava) stran 136-142.

IZVEDBA BREZ MELODIČNIH INSTRUMENTOV

✿ Izvedba brez melodičnega instrumenta je lahko pogojena s tem, da v ustanovi ni instrumenta, npr.: izvedba na uri pravljič v knjižnici.

✿ Izvedba brez melodičnega instrumenta je lahko zavestno izbrana, če gre za prvo predstavitev glasbene pravljič, ki ji bodo sledile še druge – glasbeno bogatejša izvedbe.

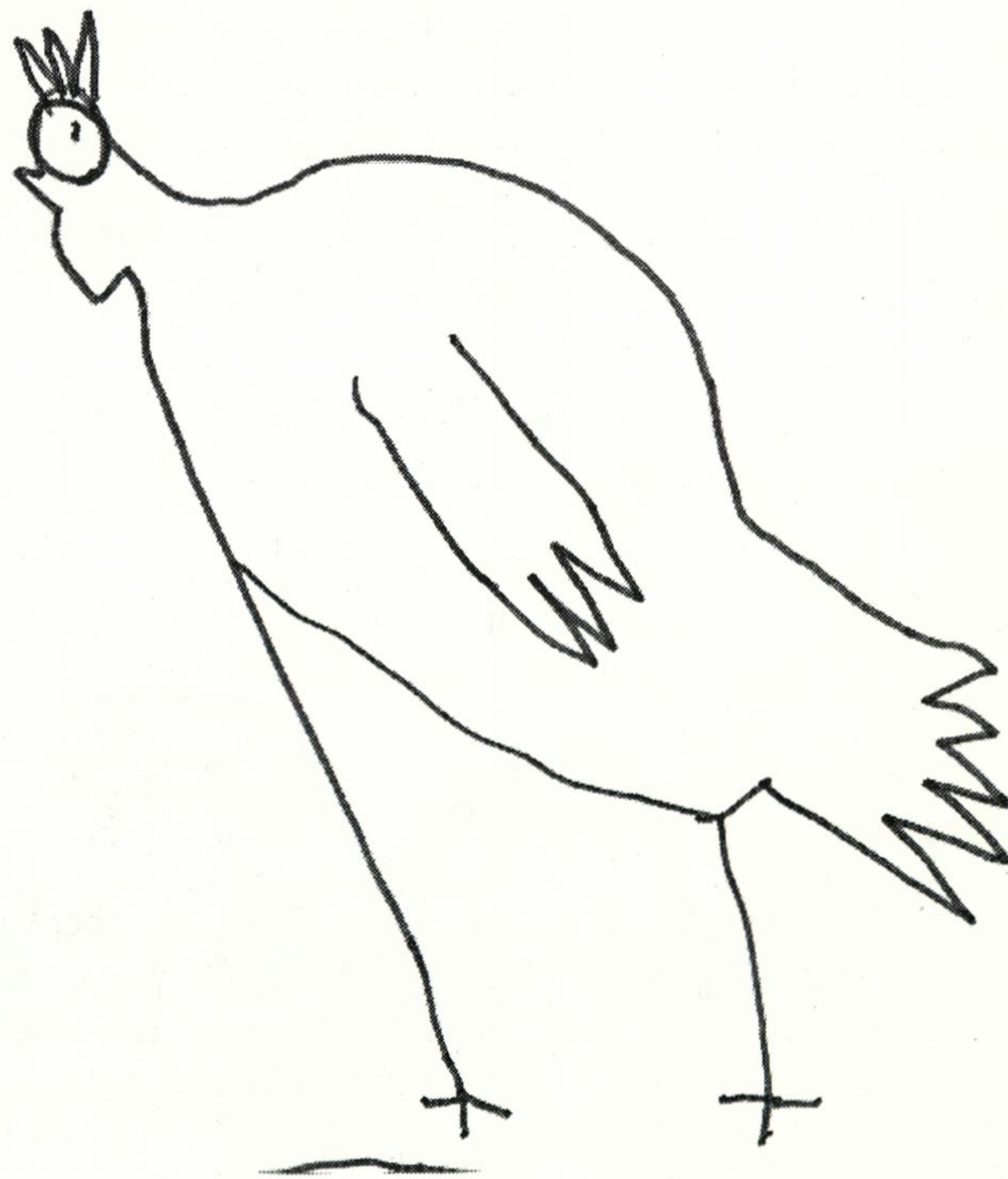
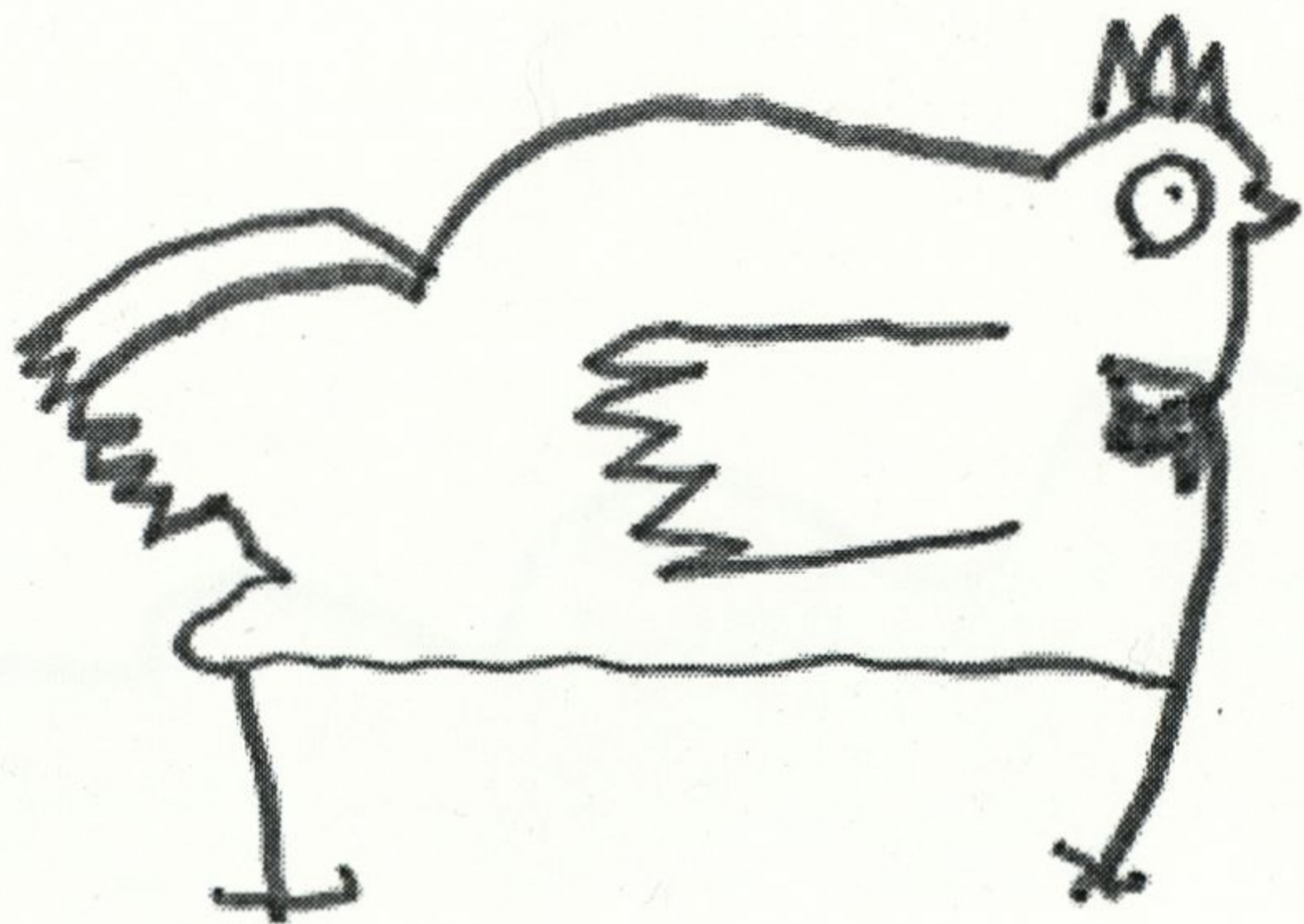
✿ Za izvedbo brez melodičnega instrumenta se lahko odloči vzgojiteljica, ki bo pravljič izvajala otrokom čisto sama, pa se ji zdi, da bo tesni stik z otroki moten, če se bo presedala h klavirju, ali pripovedovala izza njega.

✿ Za izvedbo brez melodičnega instrumenta se odloči odrasla oseba, ki ni dovolj vešča igranja na melodični instrument, glasbeno pravljič pa bi vseeno rada posredovala otrokom.

✿ V takih in podobnih primerih bo pač naš glas glavno glasbeno izrazno sredstvo.

V 1. delu glasbene pravljič bomo pesmi – zares lepo in doživeto – peli.

V 2. delu bo naš glas nadomeščal melodični instrument. Preizkusili ga bomo, na kateri samoglasnik, polglasnik ali zlog najlepše, najbolj natančno in najraje poje. Nato bomo pesmi, zamišljene za instrumentalno izvedbo peli na izbrani glas in k temu izvajali instrumentalno spremljavo za male instrumente.

Slovo

Vesela sem, da boš odšla po svetu... ljuba

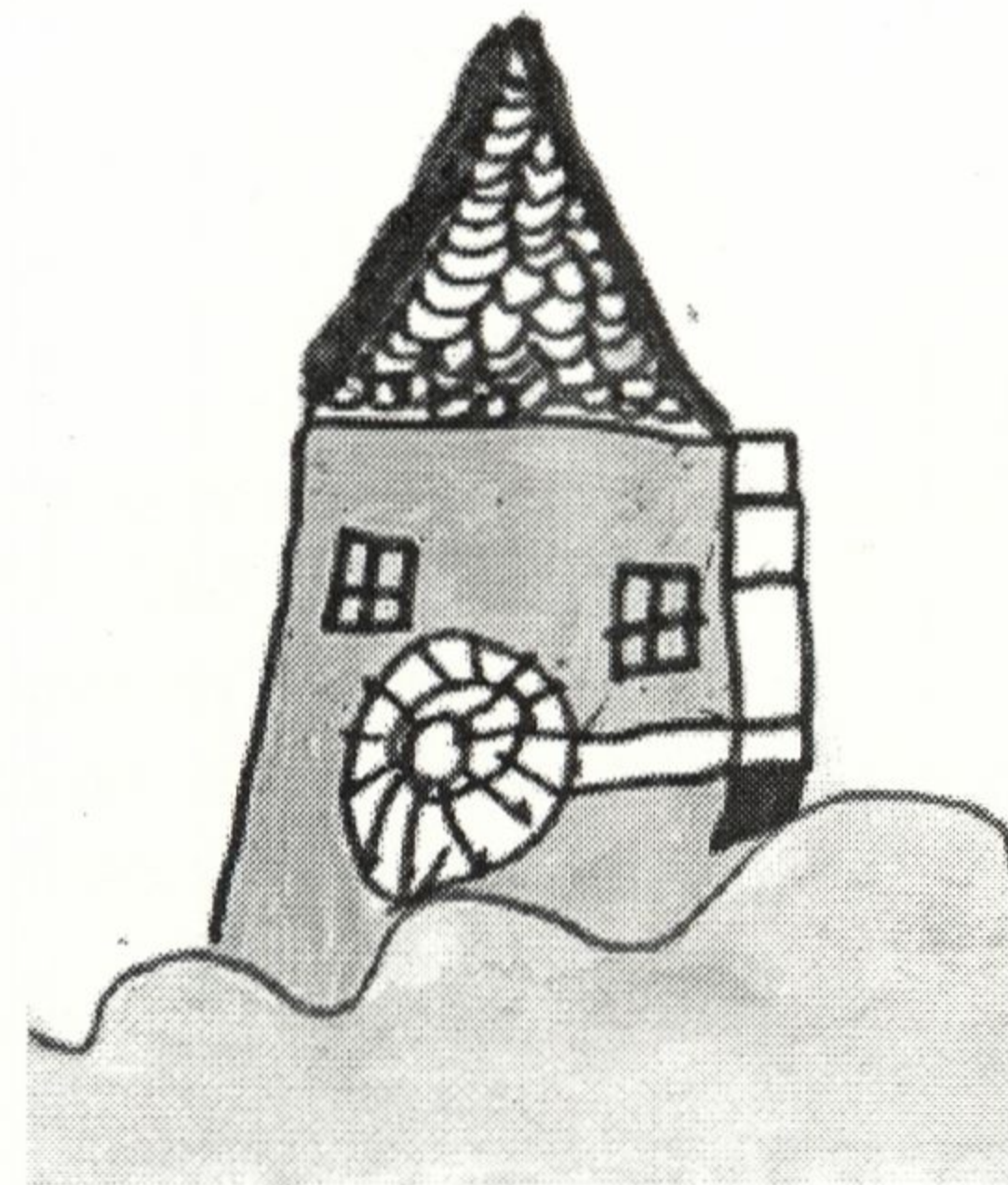
Klip, klop

Pridno melji... .

Vztrajno trkaj na vrata in potrpežljivo čakaj,
da bodo odprli...

In če ne bodo ...,

jim skozi ključavnico pošlji moko prijateljstva

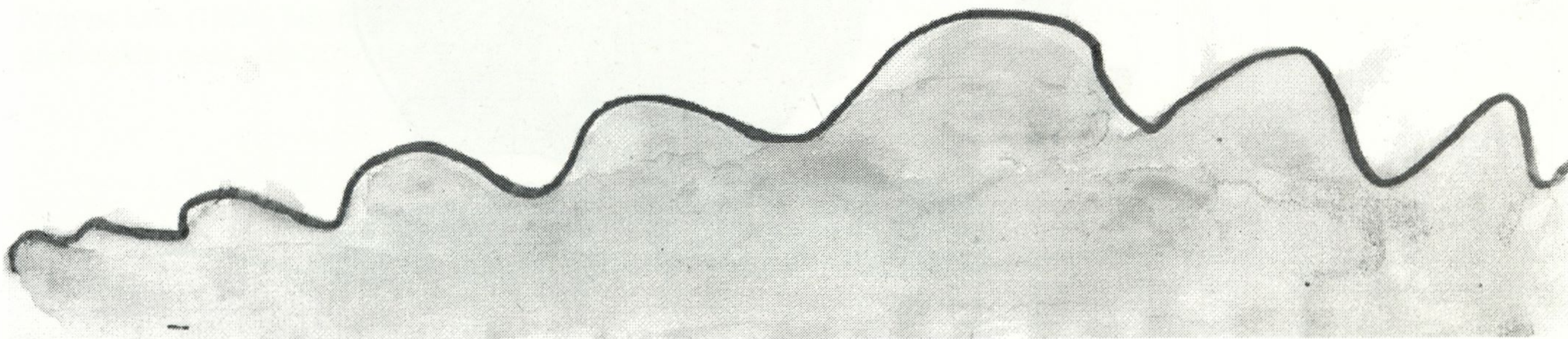

Srečno

P.S.

3. aprila močno, močno misli na Anico!

Takrat je njen rojstni dan.

Beseda o Miri

... ko prisluhne otroku, zasliši v sebi pesem, glasbo, pravljico...

Predšolska vzgoja si z dolgoletnim delom v slovenskih vrtcih utrjuje pozitivno prakso še posebej po zaslugi tistih dobrih praktikov, teoretikov in umetnikov, ki z vsem svojim srcem in znanjem ustvarjajo zanjo.

Najbolj zvesta na področju predšolske glasbene vzgoje je od prve generacije vzgojiteljic iz ljubljanske vzgojiteljske šole pa do danes zagotovo mag. Mira Voglar. Ko je začela delati z otroki, je začutila potrebo po temeljitejši strokovni podkovanosti. Zato se je preudarno odločila za nadaljnji študij pedagogike in muzikologije.

Za vzgojiteljice, ki so se pripravljale na svoj poklic, ni bilo do takrat še nobene metodike, ki bi jim ponudila praktične nasvete: kako se pravzaprav kakšno pesem zapoje, kako se je treba vživeti v vsebino in jo izraziti z vsemi možnimi sredstvi, med katerimi zasluži še posebno pozornost govorica telesa – dokler ni Mira (že okoli 60. leta) zaorala prve brazde v ledino predšolske glasbene vzgoje z zeleno knjižico Leze, leze polžek počasi (1961) in Čirule, čarule (1966), v kateri so zbrane otroške pesmi, ki jih je sama napisala in uglasbila. Prvikrat tu sodelujeta Marta Pavlin, ki svetuje, kako naj otroci plešejo in se vrtijo ter Lidija Osterc z zanjo značilnimi estetskimi ilustracijami.

Tu so še: Mali kino (1966), Osnutek okvirnega načrta glasbene vzgoje (1971), Otrok in glasba (1973) – nato še trikrat predelana, Od jeseni do poletja (1974), Uganke (1976), Biba buba baja (1979), Kako približamo otroku glasbo (1979), Kam pa kam (1980), Bibanke uganke (1981), Glasbena vzgoja predšolskih otrok – načrtovanje (1980), Bibarije (1982),

Majhna sem bila (Voglar – Nograšek – 1982), Bibe v avtošoli (1983), Sraka in avtobus (1984), Rad imam glasbo (1984), Mali instrumenti (1985), Skladbe za male in velike instrumente (1989), Polžek miška in dva slona (1995), Polžek je gospod (1996), Miška, ki je rada kakršna je.

Iz njene delavnice so prihajali strokovni članki in pripomočki za vzgojiteljice, pesmice, uganke, izmišljarije in pravljice, ki so bile objavljene v različnih otroških revijah, knjižnih izdajah in publikacijah, brez katerih si vrtčevskih knjižnic in načrtovanja vzgojnega dela ne moremo več zamišljati.

O njeni ustvarjalni vnemi priča tudi 31 otroških radijskih in 19 televizijskih oddaj. Lahko bi na široko razglabljali o pedagoški vrednosti in psihološkem pomenu posameznih del, ki jih vzgojiteljice preizkušajo pri vsakodnevnem delu z otroki. Da jih je praksa dobro sprejela, potrjujejo tudi novi dokumenti: kot je Kurikulum za vrtce in učni načrt za devetletno OŠ, v katerih so priporočani viri z metodično didaktičnimi napotki in vsebino Mire Voglar. To so Otrok in glasba, Rad imam glasbo, Majhna sem bila (Voglar, Nograšek)...

Sadovi njenega življenjskaga dela: poglobljeno in izvirno ustvarjanje otroške glasbe, ki jo spremljajo mnogi mali instrumenti - vključno s predšolsko metodiko, so namenjeni prvenstveno oblikovanju glasbene kulture v vrtcih.

V procesu strpnega sodelovanja in skupnega ustvarjanja z njimi, nastajajo čudovite stvari, ki potrjujejo vizijo in smisel Mirinega poslanstva.

Biser za Anico

Pravljica se ne rodi kar čez noč. Sploh, če je povezana še s polžkom...

Knjižici Polžek je gospod in Klip, klop – pravljica za Anico – imata skupno zgodbo.

Pred štirimi leti smo se v vrtcu Anice Černejeve v Celju pripravljali na praznovanje 40. obletnice. Odločili smo se, da ob tej priložnosti obudimo spomin na pesnico in pisateljico, po kateri nosi vrtec svoje ime.

Ko smo pregledovali obsežno in dragoceno zapuščino otroških pesmi izpod peresa Anice Černejeve, smo občudovali njihovo jezikovno svežino in možnost vpletanja v igro in življenje otrok. Poprosili smo Miro Voglar, da nam katero uglasbi. Ker so ji bile pesmice blizu, jih je uglasbila kar petnajst. Pravo bogastvo. Povsem utemeljen razlog za izdajo samostojne knjižice Polžek je gospod, ki jo je Mira naslovila po njej še posebej dragi pesmi, Polžek. V novi glasbeni, plesni in dramatizirani preobleki so jih otroci prvič izvedli na javnem nastopu zelo lepo in doživeto. Mi pa smo se še bolj zavedali, kako postajamo z Anico Černejevo in Miro Voglarjevo globoko duhovno in ustvarjalno povezani. Ogenj spomina in hvaležnosti obema je ob 100 – letnici rojstva Anice Černejeve (3. aprila 2000) zagorel še topleje in svetleje, ko nam je Mira razkrila presenečenje, ki nosi naslov Klip, klop – pravljica za Anico.

<Mlinček iz knjižice Polžek je gospod ji ni in ni dal miru. Pa še Škrateljčki, Rak krojač, Račka kratkotačka, Hrošč, Petelinček, Polžek, so jo kar naprej nagovarjali, da bi radi živeli v svoji pravljici. Nastajala je skrivnostno, kar je značilno za Mirino ustvarjanje in njeno skromnost. V njenem "brlogu" je čakala kot začarana deklica, da bo prišel njen pravi trenutek, ko bo lahko zaplavala v širni svet. Da ne bi zatonila v še globji sen, jo je, kot se to dogaja v pravljicah s srečnim koncem, predramila dobra vila Vilina. Odločila se je, da jo ob 100 – letnici rojstva Anice Černejeve shrani v pričujočo knjižico. Za njeno prijazno družbo so z ilustracijami poskrbeli škrateljčki iz vrtca Šentjur in Anice Černejeve, kjer tudi pripravljajo pesmice Polžek je gospod za

snemanje na kaseto. Nekoč morda posnamejo še pravljico Klip, klop.

Spomin na Anico Černejevo bo najlepše zaživel takrat in vselej, ko bodo njene pesmi v najrazličnejših izvedbah vstopile v otroška srca in njihov svet, ne le v vrtcu, ki se ponaša z njenim imenom, temveč tudi v drugih vrtcih širom Slovenije. Saj sta jih Anica in Mira pisali za vse: prva z besedo, druga z glasbo in besedo. Obe sta se čudovito ujeli v eno samo pravljичno harmonijo.

Tako imamo zdaj še eno pravljico(knjižico), ki je nadaljevanje dolge in potrpežljive polžkove (Mirine) poti, s katero nas je prepričal(a), kako se tudi počasi in vztrajno lahko daleč pride.

Iz "Leze, leze polžek počasi" je "Polžek je gospod" postal, ker je znal spotoma izbirati in varno spraviti v svojo hišico vse, kar je najboljšo in najlepšo za njegovo popotnico. V njej je varno shranjen tudi biser za Anico (Černejevo), ki bo žarel za spomin (nanjo) še rodovom v tretjem tisočletju. Da bi se v njem veliko igrali, prepevali in plesali; se veselili pravljic in brezskrbno uživali svoje enkratno otroštvo.

Iskreno se zahvaljujem:

✿ dragi prijateljici Miri, da je v najinem sodelovanju ob spominu na Anico Černejevo darovala toliko sebe...,

✿ Vilini, ki je dogajanju okoli tega tako pretanjeno prisluhnila in "pognala" oblikovanje ter izdajo te pričujoče knjižice...,

✿ Milici, ki vselej odkrito in strokovno pretehta, kaj je za vzgojiteljice in naše vrtce dobro in najboljše...,

✿ in ne nazadnje vsem mojim bivšim sodelavcem, ki znajo uresničevati toliko lepih zamisli:

z željo in (za)upanjem, da se bo odslej vrtel mlinček za Anico v vseh slovenskih vrtcih.

Ana Četkovič Vodovnik

COBISS :042:00

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000215976

Mira Voglar

KLIP, KLOP

pravlјica za Anico

Napisala in uglasbila Mira Voglar

Prva izdaja

Lektoriranje: Zora Ketiš

Oblikovanje: Vilina Hauser, Dejan Jordanov

Ilustracije: Otroci iz vrtca Šentjur
in vrtca Anice Černejeve

Fotolit: Scanart grafika Vojnik

Tisk: Tiskarna Grešovnik

Založba: Karo studio d.o.o.

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

519097

ISBN 961-90821-0-9

9 789619 082102